Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1679 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 19 septembrie 1954

In întrecere în cinstea celui de al II-lea Congres al P. M. R. și a zilei de 7 Noiembrie

Mașini puternice pentru brazde adînci

Muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din întreprinderile constructoare de mașini și unelte agricole, sub conducerea organizațiilor de partid, acordă o deosebită atenție ridicării necontenite a producției de mașini agricole și utilaje. La redacție ne sosesc scrisori în care directori de întreprinderi, secretari ai organizațiilor U.T.M., responsabili de brigăzi, își împărtășesc experiența căpătată în lupta pentru traducerea în viață a Proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

De felul în care va fi dotată și aprovizionată agricultura cu tractoare, mașini agricole, piese de schimb, depinde în mare parte crearea unui belșug de cereale marfă, capabil să satisfacă din plin cerințele industriale și alimentare. In acest scop Proiectul de Directive trasează constructorilor de mașini și utilaj agricol sarcini de mare răspundere, de îndeplinirea cărora depinde în mare parte creșterea producției agricole.

In întrecerea pornită în cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie muncitorii, tehnicienii și inginerii vîrstnici și tineri își iau noi angajamente pentru îndeplinirea cărora nu-și precupețesc eforturile. Imbunătățirea calității produselor, realizarea de economii, reducerea prețului de cost sînt principalele angajamente luate în întrecere. Oamenii muncii din întreprinderile de mașini și utilaj agricol sînt hotărîți să dea oamenilor muncii de la sate întocmai și la timp mașinile și utilajele necesare. Despre această hotărîre vorbesc și scrisorile publicate mai jos.

Crosiști, la start!

Filele calendarului s-au întors una cîte una și iat-o pe cea care poartă scris cu numere mari, roșii, data zilei de 19 septembrie.

O nouă zi, poate la fel de obișnuită ca toate celelalte.

Dar de ce ne-am oprit asupra ei?

„Odată cu zorile vom porni în această zi să ne întrecem în tradiționala competiție, crosul „Să întîmpinăm 7 Noiembrie". De cîtva timp ne pregătim intens pentru această importantă competiție de masă — ne vorbește scrisoarea unor tineri din Orașul Stalin. Ne-am antrenat cu grijă și sîntem gata pentru start".

Această scrisoare precum și multe altele asemănătoare primite în redacție, ne vorbesc cu entuziasm despre dragostea tineretului pentru această competiție de masă, despre atenția și grija cu care se pregătește pentru acest concurs.

Crosul — această ramură a tinerei noastre mișcări de cultură fizică și sport a adus în edițiile anterioare la startul său milioane de tineri. Crosul este un sport deosebit de util tinerilor care vor să se dedice activității atletice. Este un sport sănătos, care oțelește trupul, îi dă mai multă tenacitate. Pentru cea mai mare parte dintre tineri, startul într-o asemenea competiție a însemnat primul succes în activitatea sportivă. S-au gîndit oare vreodată Dumitru Bîrdău sau Victor Pop, cînd cu ani în urmă au luat startul într-o asemenea competiție, că vor deveni atleți de frunte ai țării? Iată însă că astăzi Dumitru Bîrdău sau Victor Pop sînt campioni republicani. Drumul parcurs de ei ca și de alți nenumărați sportivi ai țării de la categoria începători și pînă la cucerirea normei de maestru al sportului, e un drum deschis fiecărui tînăr din țara noastră hotărît să se dedice acestei activități și bine înțeles care posedă calitățile necesare.

Această dorință străbate firește poate inima fiecărui tînăr din sate sau din orașe care au luat astăzi startul în prima etapă a crosului republican „Să întîmpinăm 7 Noiembrie". Anul acesta, finala competiției ce se va desfășura în preajma celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie va aduce la startul său cele mai bune echipe ale colectivelor sportive din țară. Titlul de campioană republicană va reveni — așa cum și firesc este — celei mai bune echipe de băieți și fete.

La cucerirea acestui titlu poate rîvni orice colectiv sportiv. Lupta-i deschisă fiecăruia. Dar pentru a ajunge la cucerirea unui asemenea titlu, tinerii trebuie să muncească mult, să se antreneze intens, cu conștiinciozitate și spirit de răspundere.

Antrenarea unui număr mare de tineri crosiști în prima etapă constituie momentul de bază în buna desfășurare a crosului. Pentru ca această minunată competiție de masă să cunoască un succes desăvîrșit, ea trebuie să capete o largă popularitate. In momentul de față, atenția principală trebuie acordată primei etape, cea pe colective. Asigurînd o largă participare, antrenînd masa tinerilor, colectivul sportiv are posibilitatea să aleagă pentru viitoarele etape pe cei mai bine pregătiți. La faza pe colectiv unde se întrec sute și mii de tineri, pot fi descoperite multe elemente noi, talentate, cu mari perspective de viitor.

Colectivele sportive vor trebui să muncească în așa fel încît să reușească să aducă la startul primei etape a acestei competiții populare un număr cît mai mare de participanți.

O contribuție însemnată trebuie să aducă organizațiile de bază U.T.M., mai cu seamă cele de la sate, în ceea ce privește mobilizarea tinerilor participanți la concurs. Folosind cele mai diverse forme de agitație, organizațiile U.T.M. să aducă la cunoștința tinerilor zilele de antrenament sau concurs și locul unde se vor desfășura probele.

Dacă mobilizarea concurenților constituie o problemă însemnată, de aceeași atenție trebuie să se bucure și grija pentru buna pregătire a participanților. Traseul dificil ca și lungimea lui — mai ales în etapele raionale și regionale — impune fără îndoială o atenție deosebită. Iată de ce antrenorii colectivelor sportive trebuie să intensifice în această perioadă pregătirea concurenților. Colectivele sportive care pînă acum au scăpat din vedere acest lucru să-i acorde o mare atenție.

Importante sarcini revin colectivelor sportive și din punct de vedere tehnic. Alegerea justă a traseului cu obstacole sau terenuri accidentate, așa cum prevede regulamentul, este o sarcină deosebit de importantă. Întrucît în prima etapă, de buna desfășurare a concursurilor răspund colectivele sportive — asigurarea echipamentului sportiv necesar este o problemă care trebuie rezolvată cu grijă.

Desfășurarea unei intense munci, atît pentru pregătirea concurenților dar mai cu seamă pentru participarea lor constituie o condiție importantă pentru buna reușită a acestei mari competiții sportive.

Zeci de mii de crosiști se vor întrece anul acesta în tradiționalul campionat republican de cros „Să întîmpinăm 7 Noiembrie". In orașele și satele patriei noastre—la startul crosului — să fie prezenți cît mai mulți tineri și tinere pentru ca această minunată competiție de mase să cunoască un succes deplin. Tineretea și entuziasmul să oglindească adevărata semnificație a campionatului republican de cros „Să întîmpinăm 7 Noiembrie".

„Vom monta 4 batoze peste plan" — acesta este angajamentul echipei de montori condusă de comunistul Ciocsan Constantin de la uzinele „Tudor Vladimirescu" din Capitală, luat în cinstea Congresului Partidului și a zilei de 7 Noiembrie. Echipa are un conducător de nădejde și nu se face de rușine.

Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare, la Tg Mureș

TG. MUREȘ 18 (Agerpres). — Sîmbătă dimineața a sosit în orașul Tg. Mureș Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare, în frunte cu generalul Cen I., conducătorul Ansamblului.

La sosire, solii artei chineze au fost întîmpinați de reprezentanți ai organelor locale ale puterii de stat, ai comitetului regional P.M.R., de reprezentanți ai organizațiilor de masă, de oameni ai artei și culturii, precum și de numeroși oameni ai muncii din localitate.

În cursul zilei, membrii Ansamblului au vizitat orașul Tg. Mureș.

Seara, pe stadionul „23 August" din localitate, a fost prezentat un spectacol la care au asistat mii de oameni ai muncii. Publicul a făcut o entuziastă manifestație de simpatie solilor artei marelui popor chinez.

DRUMEȚIND PE VALEA ALMAȘULUI

(III) Se vor coace poamele

In anul 1966, suprafața totală de vii să ajungă pînă la 257.500 ha...

Pînă în anul 1965 se va spori suprafața de livezi în plantații masive pînă la 250.000 ha...

(Din Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R.)

N-am fost acolo, așa că nu știu, dar auzisem în treacăt, că au fost și obiecții cînd a fost propus utemistul Ioan Pop ca președinte al colectivei „7 Noiembrie" din Baica. Ziceau moșnegii:

— Fecior de soi bun Pop Ioan ăsta, n-are nimeni hibă cu el, dar vedeți însă, că abia i-au dat mustățile. No, apoi nouă, zicem, ne-or trebui un gospodar mai vîrstnic...

Dar pînă la urmă toți au ridicat brațul pentru Ioan. Căci și moșnegii s-au gîndit că nu-i musai să ai mustață pogană, răsucită în sus, ca să fii gospodar, nevoie mare.

Am fost acolo, așa că știu, o spun deschis colectiviștii din Baica, oricărui drumeț ce se abate pe la ei, că de Ioan Pop sînt tare mulțămiți, că președinte gospodar cum au ei poate să fie rîvnit de ori ce colectivă de pe valea Almașului.

Colectiva din Baica e tînără. Abia de doi ani se ivise prin partea locului tăblița G.A.C. „7 Noiembrie" din Baica. Atunci în 52 cînd s-au unit familiile de țărani muncitori din Baica au avut 32 bivoli și 35 de care. Cam puțin dar atît a fost. Nici sediu nu era, nici loc pentru vite. Atunci ce naiba era? — ne-am putea gîndi firesc. M-a dumirit Ioan Pop președintele utemist care cunoaște viața fiecărui om din colectivă. Din toate erau puține, dar nădejde a fost din belșug, nădejdea oamenilor în cuvîntul partidului. Și dacă ai nădejde în inimă apoi poți să te iei de piept și cu stîncile Almașului, ce se zăresc mai încolo de Baica, departe, ca niște nori negri pe bolta albastră a cerului.

— Asta a fost la noi, nădejdea — zice frămîntat de gînduri Ioan Pop.

S-a făcut totul cu bună chibzuială, după puteri, așa cum bunii gospodari știu să-și împartă bucatele.

Acum vite sînt mai multe, există și sediu, s-a ridicat și un pătul pentru porumb de două vagoane. Colectiviștii vor începe curînd să construiască o maternitate pentru scroafe. Apoi vine rîndul și la remiza de care, și tare le-ar mai prinde bine un saivan de oi, mai acătării. Și viața merge înainte în colectiva din Baica. Doi ani nu-i mult. S-a făcut mai mult poate decît a cerut timpul și cît s-au gîndit oamenii. Ce să faci, așa-i cînd ai puțin din toate, dar nădejde în inimă cît soare într-o zi senină de vară.

Colectiva — zic cei din Baica — e o mare școală, aici înveți să fii bun gospodar, să știi a prețui lucrurile cele mai mărunte, să te uiți împrejur cu alți ochi, să stai și să privești și pe acolo unde calci. Lui Ioan Pop i s-a mai întărit mustața, dar nu din asta i se trage faima de gospodar priceput și președinte fără pereche pe valea Almașului.

Iată cum a fost și povestea cu terenul acela de pe dealul Sub Copăcelu. De cîte ori trecea președintele pe la poalele acestui deal își ducea mîna la ceafă. Aici pe Sub Copăcelu a fost o pășune. Acum, n-a mai rămas decît terenul ros. Pămîntul era însă tot al colectivei. Cu ăsta a intrat omul că altul n-a avut. Naiba știe de unde apucase acest pămînt sterp. Ce să mai zici, cu ăsta intrase, ăsta e și pace. Dar dacă, de mult timp Sub Copăcelu e loc de adăpost pentru șobolani de cîmp și popîndăi, nu se cuvine să stea așa lucrurile și-n colectivă. Mai mare rușinea; pămîntul o fi el așa și pe dincolo, dar nu se poate ca cei din colectivă să se zgîiască la el sau să treacă mai departe fără să-l bage în seamă.

De mult timp lui Ioan Pop, Sub Copăcelu îi stătea ca un ghimpe în ochi. Tot cumpănind și scotocind între gînduri i-a venit o idee. A pus-o și-n discuția consiliului de conducere. Haram Ambrozie, secretarul de partid, lăudase mult gîndul ăsta al președintelui.

Și într-o zi din toamna anului trecut veniră colectiviști cu unelte la Sub Copăcelu. Au săpat gropi și au plantat puieți de meri și peri. Pe două hectare, sus pe Sub Copăcelu, vîntul de toamnă a prins să îndoaie trunchiurile firave ale puieților. Mai avură de furcă oamenii cu puieții ăștia. Iarna în viscol, dar toate trecură cu bine.

Nu s-a spus însă totul despre Sub Copăcelu, pe care-l așteaptă alte surprize. Sosiseră ca de obicei, într-o zi, de curînd, ziarele la colectiva din Baica. Abia apucase Ioan Pop să citească unul că se și ridică ca ars de pe scaun.

Luase cu el cîțiva colectiviști care erau de față și plecară la Sub Copăcelu să vadă unde s-ar putea pune vie. Pe drum Ioan Pop arătase și celorlalți ce spune partidul în Proiectul de Directive despre poame și vii.

Acum s-a pus o altă problemă la colectiva din Baica. Vor fi meri și peri mulți și ciorchini frumoși de struguri ce vor pleca spre Jibou, ori mai sus spre așezările miniere din Baia Mare, dar trebuie și un specialist la poame, care să le știe bine rostul. Consiliul de conducere nu s-a decis încă cine va pleca la școală, ori Victor Pop, ori Fekete Dumitru. Că unul din ei va pleca asta-i hotărît, fiindcă noua secție de pomicultură și viticultură a colectivei nu poate rămîne fără un specialist căci cu puieții nu-i de șagă. Trebuiesc îngrijiți ca niște sugaci. După 2—3 ani or începe ei să rodească.

Pe dealul Sub Copăcelu își pleacă cele cîteva crenguțe puieții plantați în șiruri drepte bătute de vînt. După 2—3 ani cînd Directivele Congresului vor fi fapte împlinite, pe acești puieți se vor coace primele poame. Își vor apleca mlădițele firave spre pămînt sub greutatea primului rod. Dar puieții ăștia vor deveni pomi cu trunchiuri puternice: mlădițele firave cu cîteva poame se vor preface în coroane bogate aplecate în jos de greul merelor rotofeie, iar flăcăii și fetele din colectiva Baicului vor veni toamna să culeagă rodul și să coboare Sub Copăcelu pe umeri cu coșuri pline de poame și ciorchini de struguri gustoși. Va veni pe semne, cu voie bună și Ioan Pop să muște dintr-un măr dolofan și să-și șteargă apoi de zeamă mustața stufoasă răsucită în sus cu grijă, cum poartă pe aici prin Baica de pe Almaș, cei mai vrednici gospodari.

ȘTEFAN HALMOȘ

Vom îndeplini cu cinste sarcinile încredințate

Brigada utemistă al cărei responsabil sînt, lucrează în secția mecanică-strungărie din cadrul sectorului II prelucrător. În acest sector noi lucrăm de multă vreme. În vederea realizării sarcinilor de producție și pentru a-și organiza cît mai bine munca, brigada își desfășoară întreaga sa activitate după un plan bine chibzuit. Sarcinile din cadrul planului de muncă sînt împărțite pe fiecare tînăr brigadier în parte. Membrii brigăzii noastre lucrează la prelucrarea pieselor necesare mașinilor agricole. De pildă, pentru mașini de împrăștiat îngrășăminte, prelucrăm carcasele rulmenților, lagărele mijlocii, principalele piese de cuplare și butuci pentru roți. Aceleași piese lucrăm și pentru greblele mecanice. În uzina noastră s-a început de curînd fabricarea unor produse noi ca: grapă stelată și grapă netezitoare. În vederea îndeplinirii cu cinste a noilor sarcini de plan, brigăzii noastre i-a revenit să lucreze bucșele și cuțitele pentru grape netezitoare. Muncind cu multă hotărîre, datorită bunei organizări a lucrului, a disciplinei în muncă ce există în cadrul brigăzii noi reușim lunar să ne îndeplinim planul de lucru la toți indicii. În luna iulie de pildă, brigada a îndeplinit planul cu 180 la sută, iar planul pe luna august a fost realizat pînă la 22 august. Pînă la sfîrșitul lunii august am dat piese cu 95 la sută mai mult față de plan.

Acest rezultat, mic în aparență, a contribuit totuși ca în perioada 1 iunie — 23 August sarcinile de plan la producția marfă pe întreprindere să fie depășite cu 23 la sută. În centrul atenției noastre a stat grija pentru asigurarea bunei calități a pieselor, pentru ca produsele uzinei noastre să fie cît mai durabile. Astfel au trecut luni de zile de cînd brigada noastră nu a mai rebutat la prelucrare nici o piesă, iar în întreprindere în ultimile luni nu s-a primit nici o reclamație de la beneficiari cu privire la calitatea mașinilor pe care le-am lucrat. Ca toți oamenii muncii din patria noastră am citit și am dezbătut și noi în cadrul brigăzii Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani. Citind fiecare cuvînt, fiecare frază, vedem că Directivele ne sînt adresate și nouă, constructorilor de mașini agricole. Dezbătînd capitolul în care se vorbește despre aprovizionarea tehnico-materială a agriculturii ne-am dat și mai bine seama de importanța muncii pe care partidul ne-a încredințat-o. Ne-am hotărît atunci ca rezultatele obținute de noi în producție să constituie baza de plecare a viitoarelor succese. Acum, în întrecerea pornită în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R. și a celei de a 37 aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, brigada pe care o conduc și-a propus să intensifice și mai mult lupta pentru îmbunătățirea calității produselor noastre, pentru reducerea sistematică a prețului de cost.

NEAGU STAN
responsabil de brigadă utemistă uzinele „7 Noiembrie" Craiova

Pentru rodnicia ogoarelor noastre

De fiecare dată cînd pe poarta uzinei „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin ies noi grupuri de tractoare K.D.-35 luînd zgomotoase drumul ogoarelor, tinerii din sectorul prese simt o mare bucurie.

Conștient de importanța sarcinilor ce le revin din Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani biroul organizației de bază U.T.M. a pornit și mai intens la mobilizarea tineretului la îndeplinirea sarcinilor de plan înainte de termen.

În luna august în fruntea brigăzilor din sector s-a situat brigada utemistă nr. 35 fruntașă în întrecerea socialistă.

Tinerii ajustori conduși de Ion Stratulat au pus în această perioadă un accent deosebit nu numai pe cantitatea produselor; fiecare s-a străduit să dea produse de calitate superioară. Ion Stratulat, Constantin Popa, Gheorghe Mendeleanu și Cornel Irimia au realizat în această lună cîte 2-3 norme dînd totodată piese numai de bună calitate.

Tinerele presatoare din brigada utemistă a cărei responsabilă e Maria Cristea urmînd exemplul comunistei Stanca Coroș, fruntașă în întrecerea socialistă, s-au avîntat cu forțe noi în întrecere. Fiecare tînără obține acum depășirea sarcinilor de plan zilnice în proporție de 70 de procente.

Crește în fiecare zi numărul acelor tineri care trec să aplice metoda Lidiei Corabelnicova. Membrii brigăzii complexe de economii nr. 38, de pildă, au realizat în luna trecută economii în valoare de peste 27.000 lei.

Utemiștii tapițeri Harald Harmund, Traian Ardeleanu, fruntași în întrecerea socialistă, au realizat cele mai însemnate economii. Ei au economisit însemnate cantități de mușama, cîlți, pînză de saci și alte materiale. Utemiștii Ștefan Pazekas, Elena Baciu au realizat economii însemnate la vopsea Duco.

Împotriva tendințelor de indisciplină manifestate în special la tovarășii Ion Ticu, Nițu S., Elena Roșca și alții, biroul organizației de secție U.T.M. a mobilizat întreaga masă a tinerilor de la prese.

De asemenea am considerat că este necesar să ne apropiem mai mult de tineri și să observăm greutățile personale pe care le întîmpină. În urma ajutorului primit, tinerii s-au schimbat. Azi Cornel Irimia, Mihai Bucur și alții sînt tineri cu care ne mîndrim. Pe bună dreptate ei se numără printre fruntașii secției.

Succesele noastre ar fi putut fi și mai mari dacă biroul organizației de bază U.T.M. s-ar fi preocupat mai îndeaproape de viața și activitatea brigăzilor și a posturilor utemiste de control. Mai există în secția noastră tineri care nu au fost încadrați în brigăzi de producție, lucru care-i face să obțină rezultate încă nesatisfăcătoare. Organizarea muncii acestor tineri va fi de acum înainte în centrul preocupărilor noastre. Citind Proiectul de Directive ale Congresului al II-a al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, ne-am putut da și mai bine seama de sarcinile pe care partidul ni le-a trasat. Cele 14.000 de tractoare pe care le va primi agricultura noastră vor face să sporească așa cum se spune în Proiect cantitatea de cereale-marfă în următorii 2-3 ani. O parte din aceste tractoare se vor fabrica în uzina noastră. Sarcinile colectivului de muncitori și ingineri din uzina noastră vor fi duse la îndeplinire.

Uzina noastră se numără printre uzinele din regiunea Stalin care au semnat scrisoarea colectivă adresată muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din întreprinderile din întreaga țară în întîmpinarea Congresului al II-lea al P.M.R. și a zilei de 7 Noiembrie. Pentru ducerea la îndeplinire a angajamentelor luate de uzina noastră și tinerii din secția nr. 15 își vor da partea lor de contribuție.

În această perioadă lupta tinerilor din secție se va împleti și mai strîns cu lupta pentru îmbunătățirea calității tractoarelor și a reducerii prețului de cost.

CAROL SZABO
secretarul organizației U.T.M. din secția prese a uzinei de tractoare „Ernst Thälmann"

Noi sortimente de mașini și utilaj agricol

Printre uzinele noi, ridicate în anii puterii populare, se numără și uzina noastră. Semănătoarele de cereale tip 511, secerătoarele-pășitoare tip S. L. 52, piese de schimb pentru agricultura noastră, sînt produse care cu ani în urmă nici nu visam că le vom produce la noi în țară. Producerea în serie a celor două tipuri de mașini, fabricate pentru prima dată în țara noastră, la uzinele „Semănătoarea", s-a accelerat în acest an. Astfel, în 1954 uzina noastră produce cu peste 100% mai multe semănători de cereale ca în 1951 și cu 100% mai multe secerători-legători ca în 1952.

Pentru lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii, plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953, a pus în fața industriei constructoare de mașini și utilaj agricol sarcini sporite.

Pe linia trasată de plenară, uzinele „Semănătoarea" au dat agriculturii în acest an un sprijin și mai puternic. Pe lîngă livrarea sporită de semănători de cereale și de secerători-legători, uzinele „Semănătoarea" au livrat în anul 1954 cu 110% mai multe piese de schimb pentru semănători și cu 250% mai multe piese de schimb pentru secerători-legători. Paralel cu lupta pentru a livra mașini și piese de schimb tot mai multe pentru agricultură au fost pregătiți în uzină 17 mecanici și muncitori care au plecat să muncească la S. M. T.-uri, iar de curînd un alt număr de muncitori din întreprinderi au plecat la S. M. T.-uri pentru a veghea la buna funcționare a mașinilor agricole. In campania agricolă din acest an, întreprinderea noastră a livrat piesele necesare și a trimis mecanici montori care au pus în funcțiune noi instalații fixe pentru uscarea semințelor de bumbac la stațiunile din comunele Frătești, Furculești, Ciocănești și Cioara Doicești. Alături de muncitorii vîrstnici, în fruntea cărora au stat în permanență comuniștii din uzina noastră, tinerii au adus din plin contribuția lor. Intrecerea socialistă pornită în cinstea zilei de 23 August, ca și întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tînăr lăcătuș" din întreprindere, au avut darul de a scoate la iveală nume de noi tineri cu care colectivul nostru se poate mîndri. Numele lui Ștefănescu Cicerone, Anghel Dumitru, Pătrașcu Dumitru, Lupu Cornel sînt astăzi bine cunoscute în întreaga uzină.

Cu toate realizările obținute în trimestrul I al acestui an s-a constatat că la uzinele „Semănătoarea", o serie de deficiențe și lipsuri ivite în pregătirea temeinică a procesului de producție, în planificare ca și în aprovizionarea cu materiale și urmărirea operativă a îndeplinirii sarcinilor de plan, frînează bunul mers al producției. In urma unei serioase analize a situației existente, cu ajutorul Direcției generale de construcții de mașini și utilaj agricol din minister, noi am întocmit un plan de măsuri tehnico-organizatorice.

In cursul lunii mai, cînd turnătoria constituia „locul îngust" care strangula în parte producția uzinei noastre, am descoperit că în secția turnătorie sînt încă numeroase rezerve nefolosite. Pentru valorificarea lor, organizația de partid a chemat colectivul nostru la intensificarea întrecerii socialiste sub lozinca: „Să sporim productivitatea muncii printr-o mai rațională folosire a cuptoarelor și a suprafeței de turnare".

Indeplinirea angajamentelor luate în întrecere a dus la o creștere a productivității muncii pe cap de muncitor față de lunile anterioare cu 19 la sută în trimestrul II și cu 20 la sută în luna iulie. Indicile de producție specific al turnătoriei în tone metru pătrat a crescut față de trimestrul I cu 37 la sută iar indicile tone piese bune raportat la fonta lichidă a crescut cu 15 la sută. De asemenea pe trimestrul II au scăzut rebuturile la fontă cenușie cu 18 la sută sub limita admisă.

Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, în vederea creării unei abundențe de produse agricole necesare ridicării continue a nivelului material al celor ce muncesc de la orașe și sate, arată că dezvoltarea agriculturii depinde în mare parte de aprovizionarea ei cu tractoare, mașini agricole și piese de schimb. De bună seamă că Proiectul de Directive ni se adresează și nouă celor ce muncim în această uzină. În următorii 2-3 ani uzina noastră va trebui să livreze un număr de 3200 secerători-legători din care peste 1500 de bucăți în anul 1955. Pentru a îndeplini sarcinile ce reies din Proiectul de Directive în următorii 2—3 ani, uzina noastră va produce noi sortimente de mașini și utilaj agricol. Cositori autopropulsate și tractate, cositori cu tracțiune animală și secerători simple cu tracțiune animală sînt mașini agricole noi pe care uzina noastră va trece în scurt timp să le livreze.

Sarcinile pe care partidul și guvernul le pun în fața colectivului de muncitori, ingineri și tehnicieni de la uzinele „Semănătoarea" sînt pe cît de grele pe atît de importante. In atingerea obiectivelor propuse, un aport însemnat este capabil să-l dea tineretul uzinei noastre. De acum noi ne-am propus ca în perioada actuală să acordăm o atenție mai serioasă calificării tineretului și problemei întăririi disciplinei în muncă, factori importanți în îndeplinirea sarcinilor ce ne stau în față, în îndeplinirea angajamentelor noastre. Deși în uzina noastră au fost create condiții prielnice de desfășurare, cursurile de minim tehnic nu și-au început încă activitatea. O altă piedică care stă în calea succeselor noastre o constituie fluctuațiile de muncitori. Impotriva acestui lucru care duce nemijlocit la gîtuiri de producție trebuie să luptăm cu toată hotărîrea. Se impune de asemenea ca o necesitate ca tovarășii din comitetul organizației de bază U.T.M. să colaboreze mai strîns cu comitetul de întreprindere. Sub conducerea organizației de partid, colectivul uzinelor „Semănătoarea" este hotărît ca în întrecerea pornită în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului nostru și a zilei de 7 Noiembrie, să îndeplinească la timp și în bune condițiuni sarcinile ce îi revin din Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului, să dea viață angajamentelor luate în mitingul de ieri.

ILIE DOROBANȚU
directorul uzinelor „Semănătoarea" București

Strădaniile tineretului din întreprinderile producătoare de mașini și utilaj agricol sînt îndreptate pentru atingerea prevederilor Proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

Prin munca lor în întrecerea pornită în cinstea Congresului al II-lea al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie, tinerii își dau contribuția la realizarea celor:

- *10.000 de tractoare agricole și rutiere de diferite tipuri.*
- *12.000 pluguri de tractoare de diferite tipuri.*
- *6.000 cultivatoare diferite.*
- *5.500 mașini de semănat și plantat.*
- *1.450 cositori autopropulsate și tractate din care 840 în 1955.*
- *3.600 combine pentru păioase, porumb și altele din care 820 în 1955.*
- *58.000 cîmpuri de grape.*
- *6.800 motoare stabile, electrice și de schimb K. D.-35 din care 2.300 în 1955.*

De ce S.M.T. Holboca e mereu codaşă

Staţiunea de maşini şi tractoare din Holboca, raionul Iaşi, a luat fiinţă în anul 1949. De la înfiinţare şi pînă în prezent — cu excepţia anului 1950 — staţiunea nu şi-a îndeplinit niciodată planul anual de producţie. În primăvara anului 1954, cînd toate S.M.T.-urile din regiunea Iaşi şi-au depăşit cu mult sarcinile, S.M.T.-Holboca a realizat doar 36 la sută din hantrajul planificat, iar în campania de vară, pînă la 31 august a.c., numai 45 la sută din plan.

Ca şi celelalte staţiuni de maşini şi tractoare S.M.T.-Holboca a fost înzestrată an de an cu tot mai multe tractoare şi maşini agricole.

În raza sa de activitate, S.M.T.-Holboca are gospodării agricole colective şi întovărăşiri agricole cu care poate contracta suprafeţe mari de teren pentru lucrări. În staţiune muncesc mulţi tractorişti capabili să îndeplinească sarcinile ce le revin. Iată un singur exemplu: brigada I de tractoare, condusă de utemistul Tănase Paraschiv. Toţi tractoriştii din brigadă, după exemplul mecanizatorilor de la G.A.S. „Dumitru Marinescu" din regiunea Bucureşti, au transformat în primăvară, plugul „Ilie Pintilie" cu trei brazde în plug cu patru brazde mari. Aceasta i-a ajutat să-şi îndeplinească planul în proporţie de 238 la sută. La treieriş, la ariile gospodăriilor agricole colective din Cîrpiţi şi Comana, ei au aplicat metoda graficului orar a lui Nicolae Brediuc, obţinînd rezultate frumoase. In campania de vară, pînă la sfîrşitul lunii august, brigada I a efectuat, peste plan, 203 hantri. Intreaga brigadă a fost antrenată în întrecerea pentru cucerirea titlului de „cel mai bun tractorist". Realizări din cele mai frumoase au fost obţinute de tractoriştii Ghiţă Gheorghe, Matei Constantin şi Radu Nicolae.

★

Acest exemplu obligă însă şi mai mult să se pună întrebarea: de ce S.M.T.-Holboca rămîne în fiecare campanie cu mult în urma planului?

În primul rînd nu s-a dat atenţia cuvenită organizării muncii în campaniile de reparaţii. Reparaţiile sînt de slabă calitate, recepţionarea se face formal. Altfel nu se poate explica de ce numărul tractoarelor care „cad" pe brazdă în diferitele campanii agricole este foarte mare. In campania de vară din anul acesta, atît tractoarele cît şi batozele au plecat pe teren fără recepţia generală. Faptul că batozele au fost prost reparate a ieşit la iveală încă din primele zile ale campaniei. La batoza nr. 306, care a lucrat în comuna Rediu Tătar, s-a stricat din prima zi raiterul, iar batoza care a treierat în satul Epureni din comuna Popricani, s-a defectat de 6-7 ori. Asemenea exemple se pot găsi în mai toate brigăzile staţiunii.

O altă cauză a neîndeplinirii planului de producţie este lipsa de preocupare pentru asigurarea terenului care să fie lucrat cu maşinile staţiunii. Cînd s-a declanşat campania agricolă din primăvara anului acesta, doar o mică parte din planul staţiunii a fost acoperit prin contractări. Abia cînd muncile agricole de primăvară erau în toi s-a văzut că nu mai este teren de lucru şi s-a început goana după noi contractări. Această situaţie a făcut să existe multe deplasări în gol, de zeci de km., ceea ce a determinat ca consumul de combustibil să fie cu mult depăşit.

N-a existat, de asemenea, din partea conducerii staţiunii o preocupare pentru aprovizionarea cu combustibil la timp a brigăzilor în timpul campaniilor. Brigada I, de pildă, putea să-şi depăşească mult mai mult sarcinile de plan dacă nu ar fi fost multe zile — atît în primăvară, cît şi în vară — cînd n-a putut lucra din cauză că n-a avut combustibil.

La staţiunea de maşini şi tractoare Holboca nu există grija pentru păstrarea bunului obştesc. Tractoarele şi maşinile nu sînt îngrijite cum trebuie, sînt stricate. Aceasta şi din pricina serviciului regional S.M.T. care, de cîte ori a repartizat cadre de tractorişti pentru S.M.T. Holboca, a dat pe acei ce n-au făcut treabă la alte S.M.T.-uri din regiune Aşa a fost cu Pînzaru Constantin (venit de la S.M.T. Frumuşica), Radu Tudor (venit de la S.M.T. Vaslui), cu Timofte Constantin (venit de la S.M.T. Paşcani) şi alţii care au săvîrşit stricăciuni grave la tractoarele încredinţate.

Mai sînt şi alţi tractorişti din staţiune care nu se îngrijesc de păstrarea bunului obştesc. Tractoristul utemist Anghel Mihai, de pildă, a răsturnat pînă acum, din neglijenţă, 2 tractoare, iar unuia i-a spart şi blocul motor. Faţă de o asemenea situaţie nici organizaţia de bază U.T.M. şi nici conducerea staţiunii nu au luat vreo măsură.

În staţiune nu se dă atenţia cuvenită îngrijirii tehnice a tractoarelor; numai puţini mecanizatori au fost antrenaţi în întrecerea socialistă sau îndrumaţi sa aplice în campanii metode înaintate de lucru.

Situaţia de neîngăduit care există la S.M.T. Holboca se datoreşte şi fluctuaţiei de cadre care a prilejuit-o serviciul regional S.M.T. Iaşi şi direcţia generală S.M.T. din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii Din 1950, la această staţiune au fost schimbaţi 6 directori, 5 agronomi şefi, 9 mecanici şefi şi aproape 20 şefi de atelier. Dar niciodată, pînă în prezent, schimbările de cadre nu au dus la îmbunătăţirea muncii.

★

Plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R. arată că grija faţă de om şi de nevoile sale stă în centrul atenţiei politicii partidului. În multe S.M.T.-uri din ţara noastră grija faţă de om constituie o preocupare de seamă. La S.M.T.-Holboca se fac însă prea puţine lucruri în această privinţă.

Conducerea staţiunii (în frunte cu **directorul Pascariu Ion şi agronomul şef Vasiliu Gh.**) a avut în anul trecut o atitudine de condamnabilă nepăsare faţă de gospodăria anexă a staţiunii. Ei au lăsat pe cîmp, chiar neculeasă, recolta de pe 1,50 ha. cartofi, 1 ha porumb, 1 ha. sfeclă furajeră; 8.000 kg. sfeclă roşie a putrezit pentru că nu a fost păstrată în condiţiuni corespunzătoare.

Din cauză că gospodăria anexă (grădina) a fost lăsată în părăsire, a suferit foarte mult cantina staţiunii.

Există o lipsă de grijă pentru aprovizionarea tractoriştilor. Serviciul comercial Iaşi, cu avizul serviciului regional S.M.T., a repartizat la S.M.T. Holboca specialităţi de peşte. In schimb nu au fost repartizate suficiente produse alimentare strict necesare şi care se găsesc la un preţ convenabil.

Condamnabilă este şi atitudinea I.C.A.Z.-ului, care deşi a primit din partea staţiunii sumele datorate pentru construcţii nu a terminat la timp, conform contractului. remizele pentru batoze şi tractoare, atelierul mecanic şi locuinţele personale ale muncitorilor familişti. Deşi contractul s-a prelungit pînă la 31 iulie 1954 el n-a fost din nou respectat. Mai trebuie arătat că şi ceea ce I.C.A.Z.-ul a clădit pînă acum nu este în totalitate de bună calitate.

Cauzele arătate mai sus au determinat ca tractoriştii să lucreze iarna la reparaţii, afară, în frig. Locuinţele pentru muncitori şi salariaţi n-au fost terminate nici pînă acum, deşi sîntem iarăşi aproape de iarnă. Iarna trecută staţiunea a stat prost cu lemnele de foc, deoarece conducerea nu s-a preocupat să transporte lemnele ce au fost repartizate staţiunii. Povestea este pe cale să se repete şi în anul acesta. Deşi din luna aprilie au fost repartizate lemnele, nici pînă în momentul de faţă ele nu au fost încă aduse în staţiune.

Atît serviciul regional S.M.T. Iaşi (şeful serviciului tov. Agafiţei Ion), cît şi direcţia generală S.M.T. din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii (director general adjunct tov. Constantin Şerban) au fost sezisate deseori de proasta stare de lucruri de la S.M.T. Holboca, dar semnalele au rămas fără nici un rezultat. Tocmai de aceea direcţia şi serviciul respectiv poartă o mare răspundere în persistenţa lipsurilor semnalate mai sus.

★

Organizaţia de bază U.T.M. din staţiune ar fi putut să aducă o serioasă contribuţie la lichidarea gravelor lipsuri semnalate. Din păcate însă, comitetul organizaţiei de bază U.T.M., în frunte cu tovarăşul secretar Tănase Paraschiv, deşi a cunoscut o serie întreagă de slăbiciuni a trecut cu vederea şi a cocoloşit lipsurile conducerii, fără să aibă curaj să le dezvăluie cu tărie pentru a putea fi înlăturate.

Pentru faptul că mulţi tractorişti sînt nedisciplinaţi, nu-şi îngrijesc maşinile, nu se îngrijesc nici chiar de igiena lor personală e vinovată mai ales organizaţia de bază U.T.M. din staţiune, care nu a depus o activitate temeinică pentru educarea membrilor săi. Comitetul organizaţiei de bază U.T.M. nu a ştiut să asculte cerinţele tinerilor mecanizatori, nu a găsit drum către frămîntările lor. Aceasta explică de ce organizaţia de bază U.T.M. nu a avut nimic de spus în legătură cu tergiversarea, încă din 1950, a punerii in funcţiune a băii pentru tractorişti, în legătură cu condiţiile de viaţă asigurate de conducerea staţiunii tinerilor mecanizatori atît pe teren, cît şi în staţiune.

S-a mai „întîmplat" totuşi ca pe la S.M.T. Holboca să treacă şi activişti de la comitetul raional U.T.M. Iaşi, ba chiar de la comitetul regional U.T.M S-a „întîmplat", întrucît venirea lor în staţiune nu a dus la nici o schimbare a situaţiei. În ultima vreme, de exemplu, au fost prin această staţiune tovarăşii Olăraşu Nicolae, secretar al comitetului raional U.T.M. Iaşi şi tov. Stoian Gh., şeful secţiei organizaţii utemiste. După ce au plecat ei nu s-a văzut mai nimic în îmbunătăţirea muncii organizaţiei de bază U.T.M. din staţiune. Care a fost rostul „vizitei" lor la S.M.T. din moment ce n-au făcut nimic? Unde este oare spiritul de răspundere al activiştilor de organizaţie care trebuie să plece urechea la nevoile tinerilor (majoritatea covîrşitoare a mecanizatorilor de la S.M.T. Holboca sînt tineri), să le asculte frămîntările şi să muncească temeinic pentru a-i ajuta să le rezolve cît mai just?

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani pune în faţa staţiunilor de maşini şi tractoare sarcini de mai mare răspundere. S.M.T.-urile vor trebui să execute mult mai multe lucrări decît în anii trecuţi, mecanizarea va trebui să cunoască o treaptă mai ridicată, nivelul de trai şi condiţiile de muncă ale mecanizatorilor vor trebui să se îmbunătăţească.

Pentru ca S.M.T. Holboca să îndeplinească cu cinste aceste sarcini de seamă, se cere ca în această staţiune să se ia măsuri serioase de îmbunătăţire a muncii. In acest scop şi organizaţia de bază U.T.M. din staţiune are un rol însemnat. Ea trebuie să întreprindă astfel de acţiuni care să ducă la ridicarea simţului de răspundere al tinerilor tractorişti, la trezirea unui puternic entuziasm tineresc pentru îndeplinirea marilor sarcini care le stau în faţă.

CONSTANTIN BUCUR

Primeşte tovarăşe, pîine proaspătă! Este transportată rapid şi igienic cu maşina pe care o vezi, marca IFA sosită recent din R.D. Germană.

Expoziţii de creaţie populară

BÎRLAD (de la corespondentul nostru — Angelescu Gheorghe). — Concursul de creaţie populară organizat de A.R.L.U.S. şi Casa centrală a creaţiei populare pe tema prieteniei romîno-sovietice a stîrnit un viu interes.

Peste 1300 de creatori populari din regiunea Bîrlad şi-au prezentat obiectele lucrate la cele 40 de expoziţii comunale care au fost deschise pînă acum în numeroase sate din regiunea Bîrlad. Bine amenajate au fost în special cele douăsprezece expoziţii din raionul Murgeni, la care au fost expuse multe obiecte, care au fost vizitate de un mare număr de cetăţeni.

Sînt prezentate aici frumoase cusături naţionale, carpete, covoare, broderii, lucrări în lemn etc.

La expoziţia raională din Focşani, de pildă, se poate vedea o gazetă de perete executată de Nicolae Vulcan. Această gazetă de perete este un baso-relief, sculptat în lemn. Ea reprezintă „Casa Scînteii", stema Republicii şi stema partidului, lucrate cu mare măiestrie.

Printre obiectele prezentate se mai remarcă tabloul „Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej printre ceferiştii de la depoul C.F.R. Bîrlad" şi altele.

Cu cele mai bune lucrări din expoziţiile raionale se va forma expoziţia regională de creaţie populară.

Informaţie

In ziua de 1 octombrie 1954 are loc examenul de admitere în şcolile militare de ofiţeri.

Pentru cunoaşterea condiţiilor de admitere la examen şi întocmirea actelor necesare, doritorii se vor adresa comisariatelor militare de raioane (oraşe) respective, pînă la data de 25 septembrie 1954.

Grupa studenţilor fruntaşi

Pe dealul Copoului, unde toată vara zorelele şi-au ridicat în linişte către soare cupele albastre, e iarăşi freamăt. Pare-se că şi conductorii de tramvaie care se străduiesc să cuprindă atîta lume în vagoanele mici, se bucură că bătrînului Iaşi i-a revenit veselia: odată cu începutul anului şcolar, străzile sînt pline de tineri care învaţă — de la copiii de clasa I şi pînă la studenţii ultimului an.

La Facultatea de istorie şi filologie un grup de studenţi şi studente a ieşit din sala de cursuri. În mijlocul sutelor de studenţi, — un grup sudat: studenţii grupei 105 din anul IV.

Grupa 105 este de mult cunoscută în întreaga Universitate. Anul trecut ea nu a avut nici un corigent, iar mai mult de o treime dintre studenţi au absolvit anul III cu calificativul „foarte bine" la toate examenele. Acum, după ultima vacanţă s-au strîns din nou cu hotărîrea să-şi menţină şi anul acesta faima de fruntaşi... După bucuria zgomotoasă a revederii, în grupă s-a aşternut iarăşi liniştea muncii încordate.

Grupa aceasta n-a fost însă totdeauna fruntaşă. Ca să cîştige acest titlu a fost nevoie de multă muncă, de eforturi mari. În anul I nu toţi studenţii îndrăgeau istoria. Unii dintre ei, ca Ion Ciută sau Ioana Cătulescu, dăduseră examene de admitere la alte facultăţi şi nu reuşiseră. Se înscriseseră la Istorie aşa, într-o doară, ca să nu piardă anul. Mulţi învăţau fără tragere de inimă, credeau că, odată studenţi, nu mai trebuie să se supună niciunor reguli, că pot să facă numai ce vor. Rezultatele primului an au fost mediocre.

În anul II lucrurile s-au schimbat. Şi-au dat seama că se pot întîlni fapte mari, pasionante şi în filele colbuite ale istoriei. Au început să înveţe mai cu drag. Tot atunci au prins să răsară, ici şi colo, primele mlădiţe de mîndrie: „Cum să ne facem de rîs? Cu ce sîntem mai proşti decît alţii?" L-au ales în fruntea grupei, organizator, pe Constantin Florea, un băiat energic şi hotărît. Şi grupa a început să muncească. Studenţii buni nu s-au mai mulţumit să înveţe bine, ci au devenit şi foarte activi. Celor nepregătiţi le era groază să mai intre în seminar: îndată după aceea, grupa ţinea o consfătuire; încolţit din toate părţile de cei care-i cereau socoteală pentru că pătase cinstea grupei, vinovatul nu mai îndrăznea să vină a doua oară nepregătit. In asemenea consfătuiri s-a discutat de cîteva ori şi despre Georgeta Buruiană, pe atunci cea mai slabă studentă din grupă. În anul I şi II ea a rămas corigentă. În anul III a reuşit însă să treacă toate examenele şi pentru asta trebuie să mulţumească colectivului.

Constantin Florea, organizatorul grupei, a devenit secretar de an. Din secretarul biroului de facultate, Leonida Boicu a devenit secretarul comitetului U. T. M. din Universitate; în grupă învaţă şi doi membri ai biroului de an — Doina Apopei şi Irina Neagu. Dar studenţii grupei n-au primit numai munci de răspundere, ci au crescut, au devenit oameni serioşi, maturi. Ioan Ciută, care „nimerise" la Istorie în anul I, are acum doar calificative de „foarte bine" şi-l ajută pe colegul lui, Titus Cristea, care fiind bolnav lipseşte adesea de la cursuri, şi Titus, atunci cînd se prezintă la examene, obţine calificative bune şi foarte bune. Maria Ichim, agitatoarea, a văzut că Eufrosina Flondor nu ştie să-şi planifice timpul, că uneori, chiar în sesiunea de examene dacă i-a căzut în mînă o carte interesantă pierde ore întregi fără să înveţe. Maria şi-a dat seama că Eufrosina are nevoie de un control permanent, ca să se obişnuiască cu un sistem de muncă susţinută. Atunci, împreună cu Lucia Olcescu, a început să se ocupe de ea şi de Georgeta Buruiană. Învăţau fiecare şi discutau apoi toate patru. Georgeta înţelegea astfel problemele, Eufrosina se obişnuia să muncească serios, dar Lucia şi Maria aveau şi ele un avantaj: recapitulau materia şi-şi sistematizau cunoştinţele.

Acum, la capătul anilor de facultate, grupa se gîndeşte la ceea ce mai are de făcut pentru ca viitorii absolvenţi să fie oameni bine pregătiţi din toate punctele de vedere. Unii vor deveni profesori, alţii cercetători, — toţi trebuie să fie însă specialişti buni. Niciunul dintre studenţii grupei nu-şi va amîna examenul de stat. Anul acesta fiecare va învăţa mai bine; se vor duce la consultaţiile — pe care le-au neglijat în anul trecut. Pentru Lucia Olcescu şi pentru Cornelia Băncilă — cercetătoarele grupei — care nu s-au întors încă de pe şantierul arheologic de la Suceava unde au fost trimise, grupa pregăteşte notiţe, ca să nu rămînă în urmă cu studiul.

Colectivul grupei 105 este un colectiv bun, în care domneşte un spirit sănătos. Viitorii absolvenţi vor şti cu siguranţă să-şi facă datoria. Un lucru m-a surprins însă: că deşi toţi sînt buni tovarăşi, că se respectă reciproc şi se ajută totdeauna la nevoie, membrii grupei nu sînt legaţi printr-o prietenie puternică, tinerească; dacă la facultate se înţeleg minunat, după orele de cursuri însă grupa încetează să existe. La spectacole, la plimbare, fiecare student se duce singur. Şi m-am gîndit că dacă colectivul grupei va deveni o mare familie, dacă studenţii se vor obişnui să se considere nu numai colegi dar şi prieteni apropiaţi, ar exista mai mult entuziasm, succesele ar fi mai mari. Munca nu poate să meargă cu adevărat bine decît acolo unde colectivul este strîns unit.

I. R.

Pe urmele articolelor publicate în „Scînteia tineretului"

„O datorie a fiecărui tînăr muncitor"

Articolul de fond publicat în ziarul „Scînteia tineretului" nr. 1628, intitulat „O datorie a fiecărui tînăr muncitor" trata problema însuşirii ştiinţei şi tehnicii de către utemiştii şi tinerii din patria noastră.

Printre altele se menţiona că inovaţiile tinerilor şi utemiştilor în întreprinderile noastre au adus mari foloase creşterii producţiei.

Pe lîngă o serie de exemple pozitive, articolul preciza că mai există unele organe şi organizaţii U.T.M. din ţara noastră, care nu se ocupă în suficientă măsură de ridicarea calificării profesionale a tinerilor.

Articolul critica activitatea dusă în această direcţie de către comitetul regional U.T.M. Cluj care a lăsat numai pe seama conducătorilor întreprinderilor problemele legate de calificarea tinerilor muncitori.

Ca urmare a însuşirii criticii aduse de ziarul nostru, comitetul regional U.T.M. Cluj ne-a scris de curînd că articolul este just şi că cele arătate constituie un ajutor şi îndreptar în munca ce o va desfăşura pe viitor.

S-au luat măsuri pentru extinderea cursurilor de minime tehnice în toate ramurile producţiei şi în special în cadrul uzinelor producătoare de bunuri de larg consum.

De asemenea comitetul regional a îndrumat comitetele raionale şi orăşeneşti pentru a ajuta şi controla organizarea conferinţelor tehnice legate de specificul fiecărei meserii. In multe întreprinderi din regiunea Cluj la cursurile de calificare au fost mobilizaţi majoritatea tinerilor necalificaţi.

Secretul pietrelor kilometrice

În după amiaza aceea, în sala de montaj nu se găseau decît şase oameni. Stăteau cu toţii laolaltă, în jurul maşinii fixată pe un podium de metal. Strînşi în jurul „maşinii", aşteptau cu nerăbdare primul semn de viaţă.

— Hai să-i dăm drumul, tovarăşe Stancu, îi spuse cu glasul tremurat — pe semne de emoţie — unul dintre muncitori.

— Să-i dăm, dacă zici, frate Dumitre... Să-i dăm că şi eu zic la fel... Fă contactul...

Se auzi un zbîrnîit uşor. Podiumul de metal începu să tremure, să se scuture de cîteva ori, apoi totul se linişti.

Cei şase încremeniră Se uitau aproape fără să răsufle la zecile de şuruburi şi piese, la care munciseră cu dragoste şi pasiune luni în şir şi tot nu le venea să creadă. Să fi fost oare vreo greşeală de execuţie? Nu.. Asta nu se poate... Au confruntat doar fiecare piesă cu planul întocmit chiar de inginerul şef... Şi totuşi...

Numai cel care nu şi-a făurit niciodată un vis în care să spere cu credinţă nestrămutată, numai acela nu ştie cît de amară este clipa insuccesului.

— Îl moşim degeaba, tovarăşi, spuse într-un tîrziu Vasile Stancu, şeful de echipă, scărpinîndu-şi nervos mustaţa bălană. Ne-am pierdut şi vremea şi nervii de pomană.

Tovarăşii săi tăceau. Ghiceai însă în tăcerea asta a lor o durere lăuntrică, pe care cu greu şi-o stăpîneau.

— Nu se poate, nea Vasile... izbucni unul dintre ei, aplecîndu-se deasupra maşinii... Să mai încercăm odată. Poate dacă mărim turaţia... Deschide supapa Radule...

Din nou o zvîcnitură şi apoi linişte deplină. Maşina rămase împietrită, de parcă ar fi fost o simplă bucată de fier. Dacă ar fi putut, în clipa aceea oamenii i-ar fi dat viaţă chiar din vieţile lor.

Apoi, după un timp, înţelegîndu-se parcă din gînduri ori din priviri porniră cu toţii spre ieşire, cu pasul nesigur, cu mîinile afundate adînc pînă în fundul buzunarelor.

Vasile Stancu rămase ultimul. Tot nu se îndura să plece. Ce vor spune ceilalţi cînd vor afla că toate strădaniile lor au fost zadarnice? Cum să mai dea ochii cu tovarăşii de la partid? Şi tocmai acum, cînd era mai multă nevoie de el, inginerul şef lipsea de la uzină. Ce om?

★

La volanul camionului „Molotov", şoferul Dumitru Rădoi conduce cu mînă sigură pe şoseaua destul de aglomerată la această oră. Şoferul fluieră un cîntec vesel, de parcă toată lumea ar fi a lui. Peste cîteva ore va fi la Bucureşti. Şi mîine, mîine se va întoarce iar la Buşteni. Face drumul acesta de trei ori pe săptămînă. A ajuns acum să cunoască fiecare curbă a şoselei. aproape fiecare copac. Ba a început să cunoască şi maşinile care circulă mai des pe acelaşi traseu cu el şi de multe ori îşi face semne amicale cu şoferii pe care îi întîlneşte pe drum. Deodată, în faţă, Dumitru Rădoi zăreşte o limuzină oprită aproape de şanţ. „O fi rămas în pană se gîndi el. Aşa-i nenişorule dacă nu-ţi controlezi motorul la plecare". Ajuns în apropiere, încetini viteza. Vroia să vadă ce s-a întîmplat. „Ei, drăcie, dar parcă pe şoferul ăsta l-am mai zărit acum cîteva zile, tot într-o pană de cauciuc. Însă ceva mai încolo"

Rădoi are după unii un mare cusur. E grozav de curios După el însă, aceasta-i o mare calitate. De aceea nu stătu prea mult pe gînduri şi frînă maşina doar la cîţiva metri de limuzină Scoase cheia de contact şi coborî trîntind uşa cu putere.

— Hai noroc, spuse el apropiindu-se. Cine ţi-a făcut figura, motorul sau cauciucul?

— Cauciucul, răspunse celălalt privind îngîndurat maşina.

— Ai cric?

Omul de pe şosea îl privi pe noul venit cu o căutătură ce vroia să însemne „Dar ăsta ce mai vrea?". Totuşi îi răspunse:

— Am. Acum încep să lucrez şi cred că termin curînd.

Dumitru Rădoi continua să-l privească pe şoferul limuzinei cu aceeaşi atenţie. Işi dădea tot mai bine seama că nu s-a înşelat. Îl mai văzuse într-adevăr şi săptămîna trecută şi încă de vreo trei ori. Şi atunci tot pene de cauciuc avusese. Tocmai vroia să plece Rădoi cînd zări dincolo de maşină, aşezat la marginea drumului un cetăţean a cărui figură i se părea de asemenea cunoscută. Acesta stătea cu spatele rezemat de piatra kilometrică, părînd preocupat cu cercetarea unei truse cu scule. Simţindu-se privit se uită şi el spre cel care-l cerceta şi-şi văzu mai departe de treabă.

— Credeam că vă pot fi de folos cu ceva, adăugă Rădoi îndepărtîndu-se.

— Mulţumesc, dar e o simplă pană.

Tot drumul pînă la Bucureşti în mintea lui Rădoi s-au născut fel de fel de gînduri. În primul rînd nu se dumirea care să fie rostul unor pene de cauciuc repetate, mai cu seamă că şi el făcea cursa pe aceeaşi şosea şi încă de multă vreme şi nu-şi aminteşte să i se fi întîmplat nici lui nici altora asemenea ciudăţenii. Poate că s-a cam pripit, dar de îndată ce ajunse la Bucureşti primul drum pe care l-a făcut şoferul Marin Rădoi a fost la Securitate.

★

La ora aceea era mare aglomeraţie în faţa cinematografului. Printre cetăţenii care intrară în hoi se afla şi un om între două vîrste, ce privea cu atenţie în toate părţile. Se vedea limpede că-i în căutarea cuiva. Mai erau cîteva minute pînă la începerea spectacolului.

Aproape de uşă zări un individ care la rîndul său părea că aşteaptă pe cineva. În mînă ţinea o revistă medicală şi după felul cum se comporta îţi puteai da seama că urmăreşte să fie recunoscut chiar în învălmăşeala aceea. Celălalt se apropie de el, făcîndu-şi loc cu coatele prin mulţime şi cînd ajunse în apropiere, scoase din buzunar ceasul cu capacele de aur.

— E ora 6?

— Încă nu Fără cinci minute.

— La şase fix începe filmul.

Cei doi rămaseră aproape unul de altul. Intrară în sală amîndoi şi — ciudată întîmplare — locurile le aveau alăturate. Cînd se stinse lumina şi începu să ruleze filmul, cel din stînga se aplecă puţin spre vecinul său şi-i spuse în şoaptă: „La pagina 9 găseşti indicaţii de ceea ce trebuie să faci. Diseară vine Sergiu şi-ţi aduce materialul". Apoi, îi trecu revista.

★

Se înserase. Pe bulevard oamenii se plimbau într-un dute-vino continuu. Firmele luminoase aruncau pe asfalt reflexe roşietice sau albăstrui.

Aşezat la măsuţa de pai împletit, individul cu revista sorbea agale din paharul în care turna din cînd în cînd băutura răcoritoare. Avusese tot timpul să frunzărească agale revista şi să citească printre rînduri noua sa misiune Mîine urma să plece din nou din Bucureşti. Din cînd în cînd se uita la ceas şi de la o vreme începu să dea semne de nerăbdare. Trecuse de mult ora 9 şi cetăţeanul aşteptat nu se mai arăta. Mai consumă cîteva sticle de răcoritoare şi cînd acele ceasornicului arătară zece fără un sfert se apropie de el un vînzător ambulant care-i oferi spre vînzare o apărătoare obişnuită de acte. O cumpără fără să se tîrguiască şi după ce vînzătorul plecă se ridică şi părăsi grădina.

. . . .

Şedinţa începuse la ora 8 şi iacă, trecuse de miezul nopţii şi tot nu se isprăvise încă. Paletele mari ale ventilatorului montat în tavanul camerei se învîrteau întruna cu un zgomot surd, asemănător unui bîzîit îndepărtat de albine. Vorbea tocmai maistrul Vasile Stancu.

— Ce mai tura-vura, tovarăşi... Părerea mea e... adică nu e numai a mea ci şi a tovarăşilor din echipă, zic, deci părerea noastră e că proiectul n-a fost bun.

Inginerul Roger Stamatescu, delegatul ministerului zîmbi. Ochii săi înconjuraţi de cearcăne se făcură şi mai mici, jucînd parcă în fundul capului.

— Şi ce te face să crezi asta, tovarăşe Stancu, îl întrebă pe maistru preşedintele sindicatului.

— Noi am lucrat şurub cu şurub, piesă cu piesă. Am măsurat totul mai abitir ca un ceasornicar... Cum scria planul aşa făceam şi noi. Şi rezultatul care a fost? O rablă de maşină care nu-i bună de nimic.

— Dumneata ziceai că planul n-a fost bun, îi întrerupse Stamatescu... Deocamdată este o afirmaţie. Asta nu este de ajuns. Dovezi. Cu ce dovediţi?

„Moş" Stancu nu se pierdu cu firea în faţa avalanşei de întrebări pe care i-o pusese omul acesta pe care nu-l mai văzuse niciodată pînă atunci.

— Tovarăşul inginer Floaşiu care a studiat planul, mi-a spus mie încă înainte de a începe lucrarea că i se par prea mici dimensiunile unor piese importante.

— De ce nu i-a spus atunci inginerul Floaşiu acest lucru inginerului şef Miclăuş? Doar răspundea şi el de reuşita lucrării, se repezi Stamatescu răsturnînd în grabă scrumiera încărcată de scrum şi resturi de ţigări.

— I-am atras atenţia, tovarăşe inginer, răspunse Floaşiu, dar inginerul şef n-a făcut altceva decît să zîmbească. E drept, nu am experienţa dînsului şi nici n-am făcut şcoala în Germania...

— Ce vreţi să insinuaţi? se arătă revoltat Miclăuş.

— A... nimic... N-am făcut altceva decît să spun un adevăr.

— Faptul că am învăţat în Germania nu înseamnă că sînt duşman, răspunse cu enervare Miclăuş Dumneata ai uneori manifestări nesănătoase tovarăşe inginer. Eu consider că asta seamănă niţel a stîngism.

Vasile Stancu privea încruntat pe sub sprîncenele stufoase „Ia te uită cine dă lecţii de marxism. Domnul Miclăuş..." În clipa aceea, stînd alături de inginerul şef, maistrul Stancu şi-l amintea cum venea prin ateliere însoţit de patron şi de colonelul Stavropol, comandantul militar al uzinei, înjurînd la tot pasul.

— Dumneavoastră aţi semnat planul, tovarăşe inginer şef? întrebă directorul uzinei.

— L-am semnat desigur...

— Aceasta înseamnă că răspundeţi de el.

— De plan răspund. Nu însă şi de felul cum au fost executate piesele. Este inadmisibil să fie dată lucrarea pe mîna unor începători. Şi în afară de aceasta eu nu am fost întrebat în decursul procesului de fabricaţie.

— Păi cînd să vă întrebăm, dacă aţi fost mai mult plecat?, intră în vorbă Stancu, fără să mai ceară cuvîntul.

— Domol, tovarăşe Stancu, căută să-l liniştească delegatul ministerului. Tovarăşul inginer şef Miclăuş a plecat pentru că era nevoie de prezenţa lui la Oraşul Stalin.

— Tovarăşul Miclăuş a procedat întocmai ca un doctor care-şi lasă pacientul grav bolnav pentru a se duce la o serată, se arătă supărat şeful cabinetului tehnic. care pînă atunci nu luase cuvîntul. Nu putea să se ducă altcineva pentru recepţionarea pieselor?

Inginerul şef tăcea. Părea destul de calm, dar sub masca aceasta a liniştei sale, se strîngeau într-una norii furtunii.

Roger Stamatescu privi plictisit cadranul ceasornicului. Aruncă pe furiş o privire spre Miclăuş, ca şi cînd ar fi vrut să-i spună: „Lasă. Nu-i nimic... Se va aranja totul". Apoi, cînd încordarea celor prezenţi se mai risipi, delegatul ministerului se ridică în picioare şi luîndu-şi un aer grav spuse:

— Am uitat să vă anunţ încă de la începutul şedinţei, că tovarăşul inginer şef Miclăuş a fost mutat în cadrul direcţiei de specialitate din minister. În locul dînsului, vom avea grijă să trimitem pe altcineva.

Orologiul din biroul alăturat al directorului bătu ora unu Părăsind sala de şedinţe, oamenii se grăbiră spre case. La uzină nu rămăsese decît directorul şi secretarul organizaţiei de partid.

Stabiliră împreună ca a doua zi să se ducă la primul secretar al raionului de partid...

★

Soarele cobora încetişor la asfinţit, cînd turismul decapotabil trecea în plină viteză pe lîngă fîntîna „Mioriţa", gonind pe asfaltul ce sfîrîia parcă sub roţi. Nu era decît şoferul şi un călător. Acesta se uita încruntat înainte, îndemnîndu-l într-una pe omul de la volan. La îndemnurile lui, şoferul îi răspunse supărat: „Poate plezneşte rînşniţa pe drum şi rămînem de căruţă".

— Cît e ceasul? întrebă şoferul apăsînd pînă la limită acceleratorul?

— Şase şi jumătate

— Tocmai bine, la opt putem avea „pana".

Riseră amîndoi.

— Îţi dau o veste spuse într-un tîrziu individul care stătea lîngă şofer. Aceasta va fi ultima „pană" pe care o vom avea pe şoseaua Bucureşti — Oraşul Stalin. Văzînd figura mirată a şoferului continuă: „Roger m-a asigurat că va găsi un alt mijloc mai sigur".

Maşinuţa gonea pe şosea, înghiţind kilometri după kilometri. Umbrele înserării pluteau agale pe întinsul cîmpiei şi în depărtare se profilau pe cer turlele sondelor.

Peste puţin timp, şoferul turismului îi spuse vecinului său:

— Ne apropiem. Uite kilometrul 89.

Peste cîteva clipe, frînate brusc, cauciucurile scrîşniră prelung şi maşina rămase pe loc chiar la marginea şoselei, aproape de şanţ. Primul coborî şoferul, încerca să desluşească în întuneric dacă se află cineva prin apropiere, apoi strigă celui din maşină să aprindă farul mic. Scoase liniştit cutia cu scule, montă cricul sub roata din spate şi cînd începu să ridice cricul cu mişcări ritmice coborî şi celălalt din maşină. Ceva mai în spate, cam la 500 de metri după cotul şoselei se mai oprise o maşină Şoferul de pe Topolino scosese roata şi se apucase să meşterească de zor la ea, în vreme ce însoţitorul său întinse jos pe pămînt scurta impermeabilă pe care o ţinuse tot timpul pe braţ. Se apropie de piatra kilometrică şi printr-o mişcare iute începu să sape cu un cuţit pămîntul. Tocmai în clipa cînd se pregătea să scoată un mic tub de aluminium, auzi o voce în spate, chiar lîngă el.

— Stai pe loc şi nu mai face nici o mişcare.

Individul înlemni Nu îndrăznea nici măcar să ridice privirea. În timp ce unul dintre noii veniţi îl somă pe şofer să pună la loc roata care nu avea nevoie de nici un fel de reparaţii, un altul îl ridică pe omul ce stătea chircit lîngă piatra kilometrică.

— Aşa. Ia dă-ncoace tubul şi nu schiţa nici un gest de prisos Ce păcat domnule Miclăuş că veţi întîrzia transmiterea mesajului.

Inginerul nu răspunse. Surpriza pe care i-o făcuseră organele securităţii fusese atît de puternică încît nici acum nu izbutise să-şi revină. Cum de i-au dat de urmă? Să fi fost arestat Roger? Şi acesta să-l fi divulgat?

— Poftiţi domnule inginer. Vă conducem înapoi spre Bucureşti.

Periculosul agent al grupului de spioni fusese arestat. Acum, toată banda trebuia să dea socoteală pentru activitatea criminală desfăşurată. Pentru transmiterea informaţiilor unui om de legătură care se afla la Oraşul Stalin spionii foloseau procedeul deplasării în afara Capitalei, unde se considerau feriţi de surprize. Îngropînd la rădăcina pietrelor kilometrice informaţiile, el găseau acolo în acelaşi timp instrucţiuni pentru viitoarele misiuni. Aceasta, sub camuflajul aşa ziselor pene de cauciuc. Drept măsură de prevedere, se mutau de la o piatră kilometrică la alta. Dar în toată activitatea lor criminală, ei n-au ţinut seama de un lucru. Că pentru ei fiecare muncitor, fiecare om cinstit constituia un permanent pericol.

Maşina securităţii gonea spre Capitală. Unul dintre ofiţeri răsuci butonul aparatului de radio şi în curînd răsună vocea spicherului care citea rar, ştirile radio-jurnalului:

„În cinstea zilei de 23 August, un colectiv de muncitori şi ingineri de la o uzină din Capitală, în frunte cu inginerul Floaşiu şi maistrul Vasile Stancu, au reuşit să construiască o nouă maşină, pentru dezvoltarea industriei noastre socialiste. Muncind plini de avînt şi însufleţiţi de dragoste fierbinte faţă de Patrie..."

Undeva prin apropiere, se profilau clădirile combinatului „Casa Scînteii".

Sosiseră în Bucureşti.

ION MARGINEANU

Prima sesiune a Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină

Raportul cu privire la Constituţia Republicii Populare Chineze prezentat de Liu Şao-ţi

PEKIN 18 (Agerpres). — China Nouă transmite raportul cu privire la Proiectul de Constituţie a Republicii Populare Chineze prezentat de Liu Şao-ţi la 15 septembrie, în cadrul primei sesiuni a Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină.

După ce a relevat uriaşa însemnătate istorică pe care o are Constituţia pentru viaţa ţării şi a arătat că la discutarea Proiectului de Constituţie au participat peste 150 milioane de oameni, Liu Şao-ţi a spus:

Noi am elaborat Constituţia bazîndu-ne pe fapte. Care sînt faptele pe care ne-am bazat? Ele sînt victoria definitivă repurtată de poporul ţării noastre în cursul îndelungatei lupte revoluţionare împotriva imperialismului, feudalismului şi capitalului birocratic; crearea unui stat democrat-popular trainic bazat pe alianţa între muncitori şi ţărani şi condus de clasa muncitoare; faptul că sectorul socialist al economiei a dobîndit în ţara noastră o situaţie trainică de conducător, începerea înfăptuirii sistematice a transformărilor socialiste şi realizarea consecventă a trecerii ţării noastre la socialism.

Pornind de la aceste fapte, Constituţia elaborată de noi nu poate fi, fireşte, decît o constituţie democrat-populară, făcînd parte dintre constituţiile de tip socialist şi nu burghez.

Proiectul de constituţie propus de noi reprezintă o sintetizare a experienţei istorice a luptei eroice dusă de mai bine de 100 de ani de poporul chinez, precum şi o sintetizare a experienţei istorice legată de problema constituţiei şi de mişcarea pentru o guvernare constituţională în China în epoca contemporană. În trecut, poporul chinez a trăit vreme îndelungată în condiţiile stăpînirii întunecate a imperialismului şi feudalismului. Cu mai bine de 100 de ani în urmă, cînd capitalismul străin a început să invadeze China, a ieşit la iveală întreaga incapacitate de a-şi apăra statul a dinastiei împăraţilor feudali ai Chinei din acea vreme. Cu timpul, agresiunea şi jugul străin au devenit din ce în ce mai crunte, iar politica internă din ce în ce mai reacţionară. Începînd de atunci, o ţară uriaşă cum este China şi-a pierdut de fapt în relaţiile externe situaţia de stat independent, iar pentru masele largi populare au venit zile extrem de grele. Or, tocmai în acea vreme, poporul chinez a început eroica luptă revoluţionară împotriva capitalului străin şi a feudalismului chinez.

...Timp de peste 100 de ani lupta revoluţiei chineze împotriva contrarevoluţiei n-a contenit. Această luptă înverşunată şi-a găsit oglindirea în problema orînduirii de stat, ceea ce s-a manifestat în trei tipuri de constituţie în spatele cărora au stat trei forţe sociale diferite.

In primul rînd, este pseudoconstituţia dinastiei Ţin, a militariştilor din nord şi a gomindanului ciankaişist. Toţi aceşti cîrmuitori reacţionari, făcînd parte dintre feudali şi compradori, se pronunţau chiar împotriva democraţiei burgheze. În fond ei erau împotriva oricărei constituţii şi nu au recurs la pseudoconstituţii decît atunci cînd sub loviturile forţelor revoluţionare stăpînirea lor reacţionară a devenit instabilă şi cînd zilele lor erau numărate.

In al doilea rînd, este constituţia la care a visat mulţi ani burghezia naţională, adică o constituţie a unei republici burghezo-democratice. O asemenea constituţie nu a avut China niciodată, dacă nu punem la socoteală constituţia provizorie, rezultat al revoluţiei din 1911 şi lichidată în curînd de Iuan Şi-kai.

In al treilea rînd, este constituţia republicii populare condusă de clasa muncitoare şi bazată pe alianţa dintre muncitori şi ţărani, adică Constituţia pe care urmează s-o adoptăm acum.

Arătînd în continuare că în anul 1949 Consiliul Consultativ Politic Popular al Chinei a elaborat Programul General care a avut rolul unei constituţii provizorii şi a fost aplicat în mod ferm de Guvernul Popular Central şi de guvernele populare locale, Liu Şao-ţi a spus:

Deşi de la crearea Republicii Populare Chineze n-au trecut decît cinci ani, în ţara noastră au şi avut loc transformări uriaşe.

In primul rînd, ţara noastră a scăpat din situaţia de ţară colonială şi dependentă, aflată sub dominaţia imperialismului străin şi a devenit un stat cu adevărat independent. In septembrie 1949, la deschiderea Consiliului Consultativ Politic Popular al Chinei, tovarăşul Mao Ţze-dun a proclamat solemn: „Chinezii, care alcătuiesc o pătrime din omenire, s-au trezit". Ţelul eliberării de sub dominaţia imperialismului străin, ţel pentru care poporul chinez a adus în decurs de mai bine de o sută de ani jertfe nenumărate, a fost deja atins. Măreaţa mişcare desfăşurată în întreaga ţară cu începere din anul 1950 împotriva agresiunii americane, pentru ajutorarea poporului coreean, a consolidat şi mai mult independenţa statului nostru. Ţara noastră se şi prezintă pe arena internaţională ca o mare putere mondială. Statul nostru, împreună cu Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară, a devenit un bastion puternic în opera de apărare a păcii în întreaga lume.

În al doilea rînd, ţara noastră a pus capăt dominaţiei îndelungate a feudalismului. In trecut, sistemul exploatării feudale era cauza principală a stagnării, a înapoierii şi a lipsei de drepturi a ţării noastre. În prezent, datorită mişcării de mase desfăşurată în întreaga Chină, această cauză este total lichidată în majoritatea covîrşitoare a regiunilor ţării noastre.

În al treilea rînd, în ţara noastră s-a pus deja capăt haosului care a existat timp îndelungat, a fost instaurată pacea înăuntrul ţării, a fost realizată o unitate fără precedent pe întregul teritoriu continental al ţării noastre. În ţara noastră s-a pus deja capăt vrajbei şi neîncrederii între naţionalităţi, care existau în trecut. Diferitele naţionalităţi din ţara noastră s-au unit strîns pe baza luptei împotriva imperialiştilor şi duşmanilor poporului din sînul naţionalităţilor, pe baza egalităţii naţionale în drepturi, a prieteniei şi ajutorului reciproc.

În al patrulea rînd, în ţara noastră s-a pus capăt în cea mai mare măsură lipsei de drepturi a poporului şi s-a dezvoltat un democratism larg. Ca urmare a înfăptuirii reformei agrare şi a altor transformări sociale precum şi ca urmare a mişcării pentru reprimarea elementelor contrarevoluţionare, a mişcării împotriva agresiunii americane şi pentru ajutorarea poporului coreean, şi a altor largi mişcări de mase, masele populare s-au organizat. Un imens număr de oameni care înainte nu se interesau deloc de treburile statului au început să participe activ la viaţa politică a ţării. Masele largi populare din întreaga ţară au înţeles foarte bine din propria lor experienţă că adunările reprezentanţilor populari constituie cea mai bună formă de organizare politică a conducerii statului lor.

În al cincilea rînd, ca urmare a faptului că poporul eliberat a manifestat pe frontul muncii un entuziasm şi aptitudini creatoare nemaiîntîlnite, precum şi datorită ajutorului marelui nostru aliat — Uniunea Sovietică, ţara noastră a refăcut într-un termen scurt economia naţională distrusă de imperialişti şi de reacţionarii gomindanişti şi a trecut la construirea socialismului, la înfăptuirea transformărilor socialiste. Economia socialistă, care a dovedit incontestabil în practică uriaşa sa superioritate asupra economiei capitaliste, devine pe zi ce trece tot mai puternică şi îşi consolidează rolul conducător în economia naţională. Acţiunile şi măsurile concrete ale statului nostru în opera de construire a socialismului se bucură de sprijinul maselor largi populare. Începînd din anul 1953, noi am trecut, urmărind ţelul construirii socialismului, la realizarea primului plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale şi am obţinut succes în această acţiune. Imperialiştii americani şi clica trădătoare a lui Cian Kai-şi ne spun că ţara noastră trebuie să se întoarcă pe vechiul drum — drumul jugului colonial şi al dominaţiei feudale. Afirmaţiile lor că poporul ţării noastre duce „o existenţă întunecată", că ei trebuie să ne „elibereze", că Republica Populară Chineză trebuie să fie răsturnată şi că trebuie să fie restaurată dominaţia lor reacţionară înseamnă că poporul nostru trebuie să încapă din nou sub dominaţia sîngeroasă a imperialismului, feudalismului şi capitalului birocratic. Or, toată lumea ştie că poporul ţării noastre, care a obţinut eliberarea în urma unei lupte de peste 100 de ani, nu va admite în nici un caz ca ţara noastră să se întoarcă din nou pe acest vechi drum tragic. Totuşi, imperialiştii americani, clica trădătoare a lui Cian Kai-şi, spionii şi elementele contrarevoluţionare de pe continent, se străduiesc cu încăpăţînare să întoarcă ţara noastră pe acest drum vechi. Imperialiştii americani continuă să ocupe Taivanul, iar clica trădătoare a lui Cian Kai-şi se mai află încă în Taivan şi îşi desfăşoară activitatea murdară, visînd fără încetare să se întoarcă pe continent. Ca şi pînă acum, restaurarea dominaţiei reacţiunii constituie o primejdie reală. Atitudinea indiferentă faţă de această primejdie constituie o greşeală. De aceea, poporul întregii ţări trebuie să manifeste permanent vigilenţă mărită, să întărească prin toate mijloacele capacitatea noastră de apărare, să lupte cu hotărîre pentru eliberarea Taivanului, pentru nimicirea definitivă a clicii trădătoare a lui Cian Kai-şi.

Raportorul a subliniat din nou că China populară nu se va întoarce pe calea dezvoltării capitaliste.

Este îndeobşte cunoscut, a spus în continuare Liu Şao-ţi, că ţara noastră a păşit actualmente într-o perioadă de trecere — perioada construirii societăţii socialiste. În ţara noastră această perioadă este numită şi perioada noii democraţii. Particularitatea economică a acestei perioade constă în faptul că există atît socialism cît şi capitalism. Unii speră că această situaţie se va menţine totdeauna şi consideră că cel mai bine este ca ea să nu se schimbe. Ei spun: ajunge Programul General, de ce mai trebuie şi Constituţie? In ultimii ani auzim adesea şi păreri despre necesitatea „consolidării ordinii noii democraţii", care nu fac decît să reflecte ideea necesităţii menţinerii situaţiei actuale. Dar este oare cu putinţă acest lucru? Relaţiile de producţie socialiste şi capitaliste, opuse unele altora, nu pot să se dezvolte paralel în cadrul unuia şi aceluiaşi stat fără a intra în conflict. Dacă China nu va deveni un stat socialist, ea trebuie să devină un stat capitalist. A lăsa însă China neschimbată, înseamnă a-i opri în loc dezvoltarea — lucru ab[illegible] ceea ce priveşte [illegible] Chinei într-un sta[illegible] această cale, după cum [illegible] nu putem păşi. In c[illegible] nu poate [illegible] singura urma dec[illegible] nu urmeze ace[illegible] Acest lucru este cerut [illegible] dezvoltării istorice.

După crearea Republicii Populare Chineze, ţara noastră a păşit pe calea socialismului. Preambulul Proiectului de Constituţie spune: „Perioada dintre crearea Republicii Populare Chineze şi construirea societăţii socialiste este o perioadă de trecere. În perioada de trecere, principalele sarcini ale statului sînt înfăptuirea treptată a industrializării socialiste a ţării, desăvîrşirea treptată a transformării socialiste în agricultură, în industria meşteşugărească şi în industria şi comerţul capitalist". Începînd din [illegible] în conformitate cu [illegible] socialismului, a [illegible] construcţiei economice [illegible]

Prin urmare, pentru noi există necesitatea absolută ca, bazîndu-ne pe Programul General, să facem un pas înainte şi să adoptăm Constituţia al cărei Proiect a fost prezentat acum deputaţilor spre examinare, pentru ca principalele sarcini ale perioadei de trecere din ţara noastră să-şi găsească astfel consfinţirea legislativă.

Liu Şao-ţi a subliniat că în cursul elaborării Proiectului de Constituţie, Comisia Constituţională a studiat constituţiile Uniunii Sovietice din diferite perioade, precum şi constituţiile ţărilor de democraţie populară. Este neîndoielnic, a spus raportorul, că experienţa statelor socialiste înaintate în frunte cu Uniunea Sovietică, ne-a fost de un foarte mare ajutor. În Proiectul nostru de Constituţie a fost sintetizată experienţa Chinei alături de aceea a altor ţări. Proiectul nostru de Constituţie nu e numai rezultatul mişcării populare-revoluţionare din ţara noastră, ci şi rezultatul mişcării socialiste internaţionale. În aceasta rezidă importanţa istorică a Constituţiei statului nostru.

În continuare, Liu Şao-ţi a examinat unele probleme privind conţinutul propriu zis al Proiectului de Constituţie.

Vorbind despre caracterul statului chinez, raportorul a citat articolul 1 din Proiectul de Constituţie care sună astfel: „Republica Populară Chineză este un stat de democraţie populară condus de clasa muncitoare şi bazat pe alianţa dintre muncitori şi ţărani".

În Preambul şi în numeroase alte articole ale Proiectului de Constituţie, a spus în continuare Liu Şao-ţi, se arată că în condiţiile orînduirii democrat-populare în ţara noastră mai există încă un larg front unit democrat-popular.

Poporul ţării noastre a putut să se elibereze de sub jugul imperialismului, feudalismului şi al capitalului birocratic numai sub conducerea clasei muncitoare. Acest adevăr a fost confirmat încă de mult de fapte istorice. După ce poporul a repurtat victoria, s-a pus o nouă problemă: are oare clasa muncitoare capacitate şi fermitatea pe care le-a avut în trecut, pentru a conduce construcţia de stat? Dacă au fost şi oameni care la început au adoptat în această problemă o poziţie de aşteptare şi observare, în cei cinci ani care au urmat faptele au confirmat întru totul că clasa muncitoare posedă aptitudini strălucite pentru a conduce statul. Pentru a consolida cuceririle dobîndite deja de poporul nostru este necesar, ca şi pînă acum, să consolidăm şi să intensificăm conducerea statului de către clasa muncitoare. Opera construcţiei socialiste şi a transformărilor socialiste este de neconceput fără conducerea statului de către clasa muncitoare.

Garanţia principală a conducerii cu succes de către clasa muncitoare o constituie întărirea şi strîngerea permanentă a alianţei dintre muncitori şi ţărani.

Alianţa dintre muncitorii şi ţăranii din ţara noastră, făurită în lupta revoluţionară anti-imperialistă şi anti-feudală, după crearea Republicii Populare Chineze n-a slăbit, ci s-a întărit şi mai mult.

În procesul trecerii treptate spre societatea socialistă, ţărănimea urmează să treacă printr-o serie de transformări. Aceste transformări au şi început şi ele constau în aceea că ţărănimea cu gospodării individuale, instabilă din punct de vedere economic, păşeşte treptat pe calea cooperării socialiste. Îmbunătăţirea necontenită a vieţii ţărănimii, întărirea şi strîngerea mereu crescîndă a alianţei dintre muncitori şi ţărani sînt cu putinţă numai în cazul cînd clasa muncitoare va conduce ţărănimea pe calea cooperării.

Masele de oameni ai muncii din ţara noastră cuprind în afară de muncitori şi ţărani, un număr considerabil de meseriaşi individuali şi alţi lucrători individuali din afara agriculturii, de la oraşe şi sate, care trăiesc pe de-a întregul sau în cea mai mare parte din munca proprie. Aşa cum strînge rîndurile ţărănimii, clasa muncitoare trebuie să strîngă aşa cum se cuvine rîndurile acestor oameni ai muncii pentru a construi în comun socialismul. Strîngerea rîndurilor acestor oameni ai muncii face parte dintre sarcinile alianţei dintre muncitori şi ţărani.

Conducerea de către clasa muncitoare şi alianţa dintre muncitori şi ţărani, care constituie baza statului, oglindesc caracterul principal al statului nostru. Aceasta dovedeşte că statul nostru este un stat democrat-popular. Adevăratul stăpîn al statului este poporul.

În trecut, intelectualitatea din ţara noastră a jucat un rol foarte important în mişcarea revoluţionară; în viitor, ea va juca un rol şi mai important în opera de construire a socialismului. Cu excepţia unei părţi infime a intelectualităţii care se situează pe o poziţie reacţionară şi se manifestă împotriva Republicii Populare Chineze, statul nostru trebuie să se preocupe de strîngerea rîndurilor tuturor intelectualilor, să-i ajute în reeducarea ideologică şi să dezvolte aptitudinile lor pentru ca ei să slujească cauza construcţiei socialiste.

În Preambulul Proiectului de Constituţie se spune: „Frontul unit democrat-popular din ţara noastră îşi va juca şi în viitor rolul în mobilizarea şi strîngerea rîndurilor poporului din întreaga ţară în vederea îndeplinirii sarcinilor principale ale statului în perioada de trecere şi în vederea luptei împotriva duşmanilor dinăuntru şi dinafară". Aceasta înseamnă că în perioada de trecere din ţara noastră, Frontul unit democrat-popular, condus de clasa muncitoare şi cuprinzînd clasele democratice, partidele şi grupările democratice şi organizaţiile populare, joacă un rol important. În comparaţie cu alianţa dintre muncitori şi ţărani, acest Front reprezintă o uniune şi mai largă, bazată pe alianţa dintre muncitori şi ţărani, adică un fel de alianţă a oamenilor muncii cu acei care nu sînt oameni ai muncii dar cu care se poate colabora.

În cursul perioadei de trecere în ţara noastră mai dăinuie clasa burgheziei naţionale. Este ştiut că atît timp cît în societate există clase exploatatoare şi exploatate, există totdeauna lupta de clasă. Avînd însă în vedere că ţara noastră a fost asuprită în trecut de imperialismul străin, în virtutea acestor condiţii istorice speciale, între clasa muncitoare şi burghezia naţională, nu există numai luptă, ci au existat şi există şi în prezent relaţii de alianţă. Burghezia naţională a participat, sub conducerea clasei muncitoare, la revoluţia naţional-democrată, iar în ultimii cinci ani participă, sub conducerea statului, la mişcările patriotice şi la acţiunea de refacere a economiei.

Prin urmare, a subliniat raportorul, în etapa actuală, Frontul unit din ţara noastră are, ca şi înainte, o bază largă.

Partidul Comunist Chinez a arătat încă de mult că marea coeziune revoluţionară a poporului din întreaga Chină, sub conducerea clasei muncitoare, este necesară nu numai pentru revoluţia noastră democrat-populară, ci în măsură egală şi pentru înfăptuirea construirii socialismului în ţara noastră. Aceasta se explică prin faptul că în faţa noastră continuă să existe imperialismul. Totodată, oamenilor din ţara noastră li se oferă de fapt posibilitatea de a alege numai una din cele două căi: sau să permită imperialismului să-i înrobească din nou, sau să construiască socialismul. Numai păşind pe calea socialismului poate fi China independentă, democratică şi puternică. În aceste condiţii, toate elementele patriotice care nu doresc să devină sclavi ai colonialismului, au posibilitatea de a se uni sub conducerea clasei muncitoare de a păşi pe calea socialismului.

Cu condiţia întăririi continue a rolului conducător al clasei muncitoare şi a alianţei dintre muncitori şi ţărani, cu cît va fi mai largă unirea poporului în limitele posibilităţilor, cu atît mai mult va corespunde aceasta intereselor cauzei socialismului. Prin urmare, Constituţia noastră trebuie să fie Constituţia marii uniri a poporului din întreaga ţară în vederea construirii socialismului.

În continuare, Liu Şao-ţi a vorbit despre căile de trecere spre societatea socialistă.

Articolul 4 din Proiectul de Constituţie precizează: „Republica Populară Chineză, bizuindu-se pe organele de stat şi pe forţele sociale, asigură prin industrializarea socialistă şi transformările socialiste desfiinţarea treptată a sistemului de exploatare şi construirea societăţii socialiste".

În perioada de trecere, în ţara noastră se mai menţin formaţiuni economice diferite. În prezent, la noi există următoarele forme principale de proprietate asupra mijloacelor de producţie: proprietatea de stat, adică proprietatea întregului popor, proprietatea cooperatistă, adică proprietatea colectivă a maselor de oameni ai muncii; proprietatea celor ce muncesc individual proprietatea capitaliştilor. Sarcina statului constă în a întări şi dezvolta pe toate căile formaţiunile economice care se bazează pe primele două forme de proprietate, adică în a întări şi a dezvolta sectorul socialist. De aceea, statul „garantează în primul rînd dezvoltarea sectorului de stat al economiei", acordind o atenţie deosebită creării treptate a unei industrii grele, ca principala bază economică a socialismului. În acelaşi timp, statul „stimulează şi îndrumă dezvoltarea sectorului cooperatist şi îi acordă ajutor".

În transformarea socialistă a agriculturii şi industriei meşteşugăreşti, principala formă de trecere o constituie cooperaţia, bazată pe proprietatea colectivă parţială a maselor de oameni ai muncii, ca de pildă cooperativele agricole de producţie care se dezvoltă în ultimii ani la sate şi care se caracterizează prin aceea că pămîntul este adus în cooperative sub formă de parte socială, iar gospodăria este dusă în comun. În condiţiile istorice ale ţării noastre, folosirea treptată şi largă a acestei forme de trecere, în economia cooperatistă semi-socialistă, ne va permite să îndrumăm cu şi mai mult succes masele largi de oameni ai muncii cu gospodării individuale spre forma colectivă a proprietăţii maselor oamenilor muncii.

În transformarea socialistă a industriei şi comerţului capitalist, o formă de trecere este capitalismul de stat. În condiţiile istorice ale ţării noastre, putem să înfăptuim treptat transformarea socialistă a industriei şi comerţului capitalist prin diferite forme de capitalism de stat.

Capitalismul de stat aflat sub conducerea statului condus de clasa muncitoare şi capitalismul de stat aflat sub controlul burgheziei nu au acelaşi caracter. După cum a spus Lenin „Capitalismul de stat este acel capitalism pe care vom şti să-l îngrădim şi ale cărui limite vom şti să le stabilim"...

În sectorul economic al capitalismului de stat, pe de o parte, n-a fost încă lichidată proprietatea capitaliştilor, capitaliştii pot obţine încă profituri; totuşi, pe de altă parte, capitaliştii nu mai pot obţine profiturile pe care le-ar dori.

Prin folosirea capitalismului de stat această formă specială de trecere, se pot crea condiţii favorabile pentru a înlocui în viitor proprietatea capitaliştilor prin proprietatea întregului popor. Definirea precisă în Proiectul de Constituţie a acestor forme de trecere are o mare însemnătate pentru efectuarea transformărilor socialiste în statul nostru.

Explicînd prevederea cuprinsă în Preambulul Proiectului de Constituţie cu privire la faptul că orînduirea de democraţie populară din China asigură posibilitatea de a lichida pe cale paşnică exploatarea şi de a construi societatea socialistă, Liu Şao-ţi a declarat:

Sistemul de exploatare feudală din ţara noastră a fost lichidat pretutindeni, cu excepţia unui număr mic de regiuni, în cursul războiului revoluţionar şi al reformei agrare. Pentru a construi socialismul mai este necesară desfiinţarea sistemului de exploatare capitalistă, ceea ce constituie transformarea socială următoare...

Noi vom da capitaliştilor timpul necesar pentru ca, sub conducerea statului şi a clasei muncitoare, ei să se adapteze treptat acestor transformări. Fără îndoială că aici lupta lor este inevitabilă. Ea există în prezent şi poate avea loc şi în viitor.

Incă de pe acum, o parte din capitalişti comit diferite acţiuni ilegale, iar unii dintre ei se împotrivesc chiar transformărilor socialiste. De aceea, Proiectul de Constituţie stabileşte: „Statul interzice orice acţiuni ilegale ale capitaliştilor care aduc prejudicii intereselor sociale, dezorganizează economia societăţii şi subminează planurile economice de stat".

Liu Şao-ţi a explicat în continuare prevederea Proiectului de Constituţie cu privire la faptul că „faţă de gospodăriile chiabureşti statul duce o politică de îngrădire şi de lichidare treptată a lor" şi o serie de alte probleme.

Noi considerăm, a continuat raportorul, că în condiţiile concrete din ţara noastră linia adoptată de noi pentru construirea socialismului şi metodele acestei construcţii sînt juste. Acest adevăr mai poate fi confirmat şi altfel, prin lamentările duşmanilor noştri şi comentariile unor ziare burgheze de peste hotare.

Imperialiştilor şi clicii trădătoare a lui Cian Kai-şi din Taivan nu le place deloc că noi construim socialismul; ei ne atacă zilnic. Nu este de mirare! Inseamnă că noi procedăm just.

Unele ziare burgheze din străinătate au fost dezamăgite descoperind că calea despre care se vorbeşte în Proiectul Constituţiei noastre „este calea pe care a mers Uniunea Sovietică". Într-adevăr, calea pe care mergem este tocmai calea pe care a mers Uniunea Sovietică. In această privinţă nu avem nici cea mai mică îndoială. Calea Uniunii Sovietice este calea care corespunde legilor evoluţiei istorice şi pe care societatea omenească va merge în mod inevitabil. A evita această cale este cu neputinţă. Noi am considerat întotdeauna că marxism-leninismul este un adevăr universal.

Trecînd la orînduirea politică a democraţiei populare din R. P. Chineză, la drepturile şi îndatoririle poporului, Liu Şao-ţi a dat citire articolului 2 din Proiectul de Constituţie care stabileşte: „În Republica Populară Chineză întreaga putere aparţine poporului, prin adunăriie reprezentanţilor populari din întreaga Chină şi adunările locale ale reprezentanţilor populari".

Această prevedere şi unele prevederi din alte articole, a spus raportorul, arată că sistemul politic al statului nostru este un sistem de adunări ale reprezentanţilor populari. Acest sistem politic al statului nostru a fost definit acum cinci ani în Programul nostru General luîndu-se ca punct de plecare îndelungata experienţă a construcţiei politice desfăşurate în ţara noastră pe baze revoluţionar-populare şi ţinîndu-se seama de experienţa Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară. Generalizînd experienţa de cinci ani a muncii organelor de stat, precum şi experienţa conferinţei reprezentanţilor populari de toate gradele care au reprezentat toate păturile populaţiei, Proiectul de Constituţie cuprinde prevederi şi mai desăvîrşite cu privire la sistemul politic al statului nostru. Aplicarea de către noi a acestui sistem politic este legată de însăşi natura statului nostru.

Cu ajutorul acestui sistem politic, poporul chinez vrea să asigure înaintarea ţării pe calea socialismului.

Adunările reprezentanţilor populari de toate gradele din ţara noastră se constituie pe bază de vot universal. Proiectul de Constituţie stabileşte că au dreptul să aleagă şi să fie aleşi toţi cetăţenii care au împlinit vîrsta de 18 ani, fără deosebire de naţionalitate, de rasă, sex, ocupaţie, origine socială, religie, grad de cultură, situaţie materială şi durată a domicilierii. În condiţiile concrete actuale din ţara noastră mai există necesitatea ca în conformitate cu legea să fie lipsiţi pe timp nedeterminat de dreptul de a alege şi de a fi aleşi moşierii feudali şi reprezentanţii capitalului birocratic. Mai există necesitatea de a stabili norme neunitare de reprezentare în alegeri în oraşe şi localităţi rurale, de a aplica sistemul alegerilor în mai multe trepte şi de a efectua în majoritatea cazurilor votarea prin ridicare de mînă în alegerile pentru organele din verigile de jos. Sistemul electoral din ţara noastră se va perfecţiona treptat, iar după crearea condiţiilor corespunzătoare va fi înfăptuit întru totul sistemul alegerilor prin vot universal, egal, direct şi secret.

Proiectul de Constituţie prevede că exercitarea puterii supreme de stat în ţară este centralizată întru totul de Adunarea reprezentanţilor populari din întreaga Chină, iar organele noastre administrative de stat — de la Consiliul de stat pînă la comitetele populare locale — sînt constituite de organe ale puterii de stat ca Adunarea reprezentanţilor populari din întreaga Chină şi adunările locale ale reprezentanţilor populari, şi se află sub controlul acestora din urmă, membrii lor putînd fi revocaţi de aceste organe.

In ţara noastră, funcţiile de şef al statului sînt îndeplinite de Comitetul permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină împreună cu preşedintele Republicii Populare Chineze, aleşi de Adunarea reprezentaţilor populari din întreaga Chină. Aşadar, funcţia de şef al statului este exercitată în ţara noastră în colectiv.

Cele mai importante probleme privind interesele generale ale statului sînt examinate şi rezolvate de Adunarea reprezentanţilor populari din întreaga Chină iar în perioada dintre sesiuni, de Comitetul ei permanent; problemele importante cu caracter local sînt examinate şi rezolvate de adunările locale ale reprezentanţilor populari.

In continuare, Liu Şao-ţi a explicat esenţa sistemului centralismului democratic, precum şi a unei serii de articole din Proiectul de Constituţie privind drepturile şi îndatoririle cetăţenilor R.P. Chineze. In ţara noastră, a subliniat el, drepturile şi îndatoririle poporului coincid întru totul. Nimeni nu poate avea numai îndatoriri fără a se bucura şi de drepturi, întocmai după cum nimeni nu poate să se bucure numai de drepturi fără să-i incumbe nici un fel de îndatoriri.

În Preambul şi într-o serie de alte articole ale Proiectului de Constituţie, a arătat în continuare Liu Şao-ţi, relaţiile dintre toate naţionalităţile ţării sînt definite ca relaţii de egalitate în drepturi, prietenie şi ajutor reciproc, tuturor minorităţilor naţionale garantîndu-li-se dreptul la autoadministrare.

Odată cu constituirea Republicii Populare Chineze a fost lichidat sistemul oprimării naţionale, între toate naţionalităţile din ţara noastră, au fost stabilite relaţii noi de egalitate în drepturi, de prietenie şi ajutor reciproc, în toate regiunile locuite de minorităţi naţionale a început să se dezvolte treptat construcţia politică, economică şi culturală şi să se îmbunătăţească treptat viaţa poporului. Ţara noastră s-a şi transformat într-o mare familie de popoare libere şi egale în drepturi. În Proiectul de Constituţie a fost sintetizată experienţa în această privinţă şi a fost făcut un nou pas înainte faţă de Programul General în domeniul autonomiei regiunilor naţionale, precum şi in cel al construcţiei politice, economice şi culturale a minorităţilor naţionale.

În Preambulul Proiectului de Constituţie se arată că în vederea întăririi continue a coeziunii dintre naţionalităţi este necesar să se ducă lupta nu numai împotriva imperialismului, împotriva duşmanilor poporului din sînul fiecărei naţionalităţi, dar şi împotriva şovinismului naţiunii dominante şi a naţionalismului local.

Construirea societăţii socialiste este ţelul comun al tuturor naţionalităţilor din ţara noastră. Numai socialismul va putea asigura o înaltă dezvoltare economică şi culturală a fiecărei naţionalităţi. Statul nostru este dator să ajute fiecare naţionalitate din ţara noastră să păşească treptat pe această cale ce duce spre fericire.

O parte considerabilă a raportului lui Liu Şao-ţi a fost consacrată amendamentelor şi completărilor la Proiectul de Constituţie prezentate în timpul discutării lui de către întregul popor. El a arătat că toate propunerile făcute de masele populare au fost examinate de Comisia Constituţională. O parte din aceste propuneri se referă la probleme care sînt în legătură nu cu conţinutul Constituţiei, ci cu conţinutul altor legi, şi de aceea ele urmează a fi luate în considerare cu prilejul elaborării legilor respective.

Ca urmare a faptului că au fost adoptate propuneri ale maselor populare, Proiectul de Constituţie a suferit unele modificări atît sub raportul conţinutului cît şi sub acel al limbii şi stilului.

Discutarea Proiectului de Constituţie de către întregul popor, — a spus în încheiere Liu Şao-ţi — a dovedit că Proiectul Constituţiei noastre reflectă interesele tuturor naţionalităţilor din ţară şi că este bazat pe realitatea existentă. In timpul discutării Proiectului de Constituţie, masele populare au arătat că „în Proiectul de Constituţie este înscris tot cea a înfăptuit poporul din ţara noastră sub conducerea Partidului Comunist Chinez şi sub conducerea preşedintelui Mao Ţze-dun, tot ce poporul a şi început să facă şi ceea ce trebuie şi poate să facă în viitor"; că „un articol după altul explică cum trebuie să ne apropiem de socialism"; că „Proiectul de Constituţie înseamnă că construcţia politică, economică şi culturală a minorităţilor naţionale va cunoaşte o dezvoltare şi mai mare". Masele largi populare consideră că Proiectul de Constituţie elaborat de noi „este chezăşia unei vieţi fericite" şi că „fiecare articol al Proiectului de Constituţie oglindeşte interesele poporului".

Acestea sînt concluziile la care au ajuns masele populare în ceea ce priveşte Proiectul de Constituţie. Este limpede că aceste concluzii sînt juste. După adoptarea lui de către Adunarea reprezentanţilor populari din întreaga Chină, Proiectul nostru de Constituţie va deveni legea fundamentală de stat a ţării noastre. Fiind întruchiparea experienţei proprii şi a vechilor aspiraţii ale maselor populare, această Constituţie va juca fără doar şi poate un uriaş rol pozitiv în viaţa de stat a ţării noastre. va însufleţi fără îndoială masele populare în lupta pentru apărarea şi lărgirea cuceririlor noastre, în lupta împotriva tuturor încercărilor de orice fel ale duşmanilor de a submina orînduirea socială şi de stat a ţării noastre, în lupta pentru dezvoltarea sănătoasă continuă a operei de construcţie a ţării noastre şi pentru accelerarea ritmului acestei construcţii.

Intregul popor şi întregul aparat de stat trebuie să respecte Constituţia. Deputaţii Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină şi adunările locale ale reprezentanţilor populari, precum şi funcţionarii din întregul aparat de stat sînt slujitori ai poporului, iar toate instituţiile de stat sînt organe de slujire a poporului; iată de ce le revine o răspundere deosebită în ceea ce priveşte respectarea Constituţiei şi asigurarea traducerii ei în viaţă.

Partidul Comunist Chinez este nucleul conducător în ţara noastră. Această situaţie a partidului nu înseamnă cîtuşi de puţin că membrilor de partid li s-ar acorda anumite drepturi speciale în viaţa de stat a ţării, ci înseamnă doar că lor trebuie să le revină o mare răspundere. Membrii Partidului Comunist Chinez sînt datori să dea exemplu de felul cum trebuie respectate Constituţia şi toate celelalte legi. Toţi comuniştii trebuie să întreţină legături strînse cu masele şi împreună cu toate partidele şi grupările democratice, împreună cu masele largi populare fără de partid să lupte activ pentru traducerea în viaţă a Constituţiei.

Publicarea Constituţiei Republicii Populare Chineze nu va provoca numai un sentiment de triumf poporului din ţara noastră, ci va umple de bucurie şi inimile prietenilor noştri din toate ţările lumii. China populară are prieteni numeroşi dincolo de hotarele ei.

Marea Uniune Sovietică şi ţările de democraţie populară sînt prietenii noştri cei mai apropiaţi, popoarele iubitoare de pace din toate ţările lumii sînt de asemenea prietenii noştri. Sprijinul pe care prietenii noştri de peste hotare ni-l acordă în opera noastră reprezintă una din principalele condiţii ale victoriilor noastre. De aceea e de înţeles că prietenii noştri se bucură de succesele noastre.

Victoria Revoluţiei chineze are o mare însemnătate istorico-mondială; succesele obţinute în opera construcţiei socialiste şi a transformărilor socialiste din China au de asemenea o mare însemnătate istorico-mondială. În Constituţia noastră se precizează linia fundamentală, pe care o urmează ţara noastră în afacerile internaţionale; această linie înseamnă lupta pentru scopurile nobile ale realizării păcii în întreaga lume şi ale progresului omenirii. Toate succesele care au şi fost obţinute şi care vor fi obţinute de ţara noastră au contribuit şi vor contribui la cauza comună a realizării păcii şi progresului popoarelor în întreaga lume. Asigurarea unei păci trainice în întreaga lume constituie o condiţie necesară construirii socialismului în ţara noastră.

Publicarea Constituţiei ţării noastre a devenit posibilă în urma marii victorii repurtată de toate popoarele ţării noastre în cursul îndelungatei lupte comune. Acest lucru nu înseamnă însă că odată cu publicarea Constituţiei oricare articol al ei va fi prin el însuşi tradus în viaţă. Nu, nu înseamnă acest lucru. Pe de o parte Constituţia face bilanţul luptei noastre din trecut, iar pe de altă parte ea dă o temelie juridică trainică actualei noastre lupte. Constituţia prevede care anume fapte privind problemele principale ale vieţii noastre de stat sînt legale şi trebuie, potrivit legii, traduse în viaţă; ea prevede de asemenea care fapte sînt ilegale şi prin urmare trebuie curmate. După publicarea Constituţiei cazurile de încălcare a prevederilor Constituţiei nu pot dispare de la sine. Constituţia ne dă însă o armă puternică cu ajutorul căreia noi putem duce o luptă eficace pentru lichidarea acestor fenomene.

În Constituţie se vorbeşte despre construirea societăţii socialiste în ţara noastră. Acest lucru nu înseamnă desigur că societatea socialistă a şi fost construită, că noi putem să stăm cu braţele încrucişate şi să aşteptăm ca ea să vină de la sine. Mai avem în faţa noastră o cale lungă, pe care vom întîlni în mod inevitabil greutăţi şi piedici şi pe care nu va fi întotdeauna un vînt favorabil.

Mare este însemnătatea Constituţiei, iar sarcinile pe care ni le trasează Constituţia sînt şi mai mari. Ne putem atinge ţelul numai printr-o luptă grea şi printr-o muncă perseverentă, printr-o învăţătură neobosită şi stăruitoare, prin învingerea diferitelor piedici care ne stau în faţă. Nu trebuie să fim în nici o măsură îngîmfaţi şi să ne mulţumim cu succesele deja obţinute, deoarece în afară de un imens rău îngîmfarea şi autoliniştirea nu pot aduce nimic niciunui om, niciunei clase, niciunui partid, niciunei naţionalităţi.

Salutînd adoptarea şi publicarea Constituţiei toate naţionalităţile ţării noastre, mergînd pe drumul indicat de Constituţie, trebuie să întărească, sub conducerea Partidului Comunist Chinez, coeziunea noastră şi să-şi consacre toate forţele luptei pentru deplina traducere în viaţă a Constituţiei, pentru transformarea ţării noastre într-un mare stat socialist.

Scrisoarea de salut adresată de Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 septembrie, Prezidiul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste a adresat Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină o scrisoare de salut cu următorul conținut:

Către Adunarea reprezentanților populari din întreaga Chină.

Prezidiul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, salută călduros prima sesiune a Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină.

Adunarea reprezentanților populari din întreaga Chină își începe lucrările în condițiile succeselor remarcabile obținute de poporul chinez, condus de partidul comunist, în construcția politică, economică și culturală.

Alegerile generale pentru adunările reprezentanților populari de toate gradele, inclusiv pentru Adunarea reprezentanților populari din întreaga Chină, care s-au terminat recent, au constituit o nouă mărturie a participării active a poporului chinez la conducerea statului său democrat-popular. Alegerile au arătat că puterea democrat-populară din Republica Populară Chineză se bucură de sprijinul întregului popor.

Prima sesiune a Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, întrunită pentru a adopta Constituția populară, care consfințește roadele îndelungatei lupte eroice a poporului chinez pentru independență națională, democrație și socialism, constituie un eveniment remarcabil în viața poporului chinez.

În numele întregului popor sovietic, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. exprimă Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină și prin ea poporului chinez profunda sa stimă și îi urează succese în lupta lui pentru măreția și înflorirea statului popular chinez.

Trăiască prietenia de nezdruncinat dintre popoarele Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze.

Prezidiul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Moscova, Kremlin, 17 septembrie 1954.

Delegația U.R.S.S. la cea de a 9-a Sesiune a Adunării Generale O.N.U.

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a numit delegația U.R.S.S. la cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. Șeful delegației este A. I. Vîșinski, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. reprezentant permanent al U.R.S.S. la O.N.U.; membrii delegației sînt: I. A. Malik, ambasadorul U.R.S.S. în Marea Britanie, G. N. Zarubin, ambasadorul U.R.S.S. în Statele Unite ale Americii, A. A. Sobolev, locțiitor al reprezentantului permanent al U.R.S.S. la O.N.U., A. M. Kucikarov, ministrul Culturii al R.S.S. Uzbece. Locțiitori ai membrilor delegației au fost numiți: P. D. Morozov, A. P. Morozov, G. F. Saksin, V. A. Fokin. Consilieri ai delegației au fost numiți: I. F. Kurdiukov, V. F. Gruviakov, L. M. Karțev, L. M. Zamiatin și N. P. Emelianov.

Delegațiile R.S.S. Ucrainene și R.S.S. Bieloruse

KIEV 18 (Agerpres). — TASS transmite: Guvernul R.S.S. Ucrainene a numit delegația la cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. Delegația este condusă de L. F. Palamarciuk, ministrul Afacerilor Externe al R.S.S. Ucrainene.

MINSK 18 (Agerpres). — TASS transmite: Guvernul R.S.S. Bieloruse a numit delegația care va participa la cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. Delegația este condusă de K. V. Kiselev, vice-președinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Externe al R.S.S. Bieloruse.

Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la decorarea președintelui Republicii Finlandeze

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la decorarea președintelui Republicii Finlandeze, J. K. Paasikivi cu ordinul Lenin.

Cu prilejul împlinirii a 10 ani de la încheierea acordului de armistițiu, președintelui Republicii Finlandeze Juho Kusti Paasikivi, i se conferă Ordinul Lenin pentru contribuția sa remarcabilă la opera de dezvoltare a relațiilor de prietenie între Uniunea Sovietică și Finlanda, care au o mare însemnătate pentru întărirea păcii.

K. VOROȘILOV
Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

N. PEGOV
Secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Moscova, Kremlin, 18 septembrie 1954.

Lucrările sesiunii Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină

PEKIN 18 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Prima sesiune a Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină se desfășoară într-o atmosferă de uriaș entuziasm politic și în muncă a poporului chinez. La cea de a treia ședință a sesiunii, care a avut loc la 17 septembrie sub președinția lui Li Ci-șen, au continuat dezbaterile în jurul raportului lui Liu Șao-ți cu privire la Proiectul de Constituție al R.P. Chineze.

Proiectul de Constituție, a spus Pin Cen, primarul orașului Pekin, oglindește năzuințele de veacuri ale poporului chinez. Pe lîngă consolidarea realizărilor obținute de poporul nostru, proiectul indică în mod limpede obiectivele construcției socialiste și calea pentru înfăptuirea ei. Proiectul de Constituție izvorăște din interesele și năzuințele tuturor naționalităților Chinei. Propun ca această sesiune să adopte proiectul de Constituție și chem întregul popor chinez să se străduiască din toată inima pentru traducerea ei în viață.

Li Sun-ta, Erou al Muncii, a declarat: Noi, țăranii chinezi, am cucerit o viață nouă. În plasa noastră, de exemplu, exista înainte de eliberare doar o singură școală elementară, iar acum funcționează patru asemenea școli, șase școli pentru adulți, un spital și alte instituții medicale. In trecut, recoltam 180 de cini de grîu (1 cin=1/2 kg) de pe fiecare mu (1 mu=0,6 dintr-un hectar), iar în prezent, cînd ne-am organizat în cooperative agricole, strîngem cîte 350 cini, adică aproape de două ori mai mult ca înainte. Veniturile noastre cresc necontenit iar traiul nostru se îmbunătățește an de an. Constituția noastră va consfinți aceste roade ale revoluției. Știm că în construcția socialistă clasa muncitoare are rolul conducător, că sînt necesare alianța trainică între muncitori și țărani și consolidarea orînduirii democrat-populare.

Tai Cian, președinta Federației Femeilor Democrate din întreaga Chină, a vorbit despre marele rol al femeii în noua Chină și despre participarea activă a femeilor la opera de construcție națională. În 1953, a spus ea, numărul femeilor care lucrau în întreprinderile de stat și mixte a crescut cu 52% față de 1951. Un mare număr de femei participă la mișcarea pentru sporirea producției agricole. 17,31% din numărul total al deputaților aleși la recentele alegeri generale din China sînt femei. Un mare număr de femei dețin funcții de răspundere în administrația populară de toate gradele. Constituția R.P. Chineze, a spus Tai Cian, ne luminează calea spre socialism.

Sub conducerea Partidului Comunist Chinez și a iubitului conducător al tuturor popoarelor Chinei, Mao Țze-dun, țara noastră a repurtat o victorie măreață în revoluția populară, a spus Pancen-Ngoerteni (Pancen Lama). Prin eliberarea pașnică a Tibetului, poporul tibetan a scuturat odată pentru totdeauna lanțurile imperialismului și s-a reîntors în familia frățească a naționalităților din China. In decurs de trei ani, Tibetul a obținut succese remarcabile în dezvoltarea politică, economică și culturală, datorită înțeleptei conduceri, grijii deosebite și a ajutorului din partea partidului comunist și a președintelui Mao Țze-dun. In Tibet sînt respectate libertatea cultului și obiceiurile poporului. Imprumuturile acordate țăranilor și crescătorilor de vite, construirea sistemelor de irigare și ajutorarea victimelor calamităților naturii, precum și alte măsuri au îmbunătățit viața poporului. Se înființează spitale în care asistența medicală este gratuită și se construiesc școli elementare.

La ședința din 17 septembrie a sesiunii adunării reprezentanților populari din întreaga Chină au luat parte la discuții 28 de persoane.

Convocarea Congresului al 2-lea al Uniunii Tineretului Polonez

VARȘOVIA 18 (Agerpres). — PAP. La 17 septembrie a avut loc ședința plenară a Conducerii centrale a Uniunii Tineretului Polonez, care a aprobat convocarea între 19-22 noiembrie 1954 a Congresului al 2-lea al Uniunii Tineretului Polonez.

Tratativele dintre Dulles și Eden

LONDRA 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 septembrie au avut loc la Londra tratative între secretarul de stat al S.U.A., Dulles și ministrul afacerilor externe al Angliei, Eden.

Agenția Reuter a transmis declarația oficială care a fost dată publicității după terminarea tratativelor. In declarație se spune că între Dulles și Eden a avut loc un schimb de păreri „cu privire la situația ce s-a creat în urma respingerii de către Adunarea Națională franceză a comunității defensive europene". Ei au ajuns la concluzia că este necesar să se întreprindă neîntîrziat acțiuni și s-au pronunțat pentru convocarea în viitorul apropiat a unei conferințe pregătitoare pentru discutarea felului în care s-ar putea lega cel mai bine Republica federală germană de țările occidentale pe baza unei egalități „depline". Prin egalitate „deplină" se înțelege clar înarmarea neîngrădită a Germaniei occidentale.

Victoria greviștilor textiliști din Japonia

PEKIN 18 (Agerpres). — China Nouă transmite: Din Tokio se anunță că greva celor 7.000 de muncitori, în cea mai mare parte tinere femei, de la fabrica de țesături de mătase „O.M.I.", s-a încheiat cu victoria greviștilor.

Lupta grevistă care a durat 106 zile a dus la îmbunătățirea condițiilor de muncă privitoare la ziua de muncă, salarii și concedii. Prin acord au fost desființate legile care lipseau pe muncitori de libertățile elementare și de dreptul de a se căsători.

Scurte știri

● Prezidiul Sovietului suprem al R.S.F.S.R., a decernat titlul de onoare de artist al poporului din R.S.F.S.R. compozitorului Dmitri Kabalevski, pentru meritele sale remarcabile în domeniul artei muzicale sovietice.

● În Parcul central de Cultură și Odihnă din Moscova s-a deschis o expoziție a exportului danez. La inaugurare au participat reprezentanți ai organizațiilor comerciale din U.R.S.S., conducători ai diferitelor întreprinderi din capitală, oameni de știință și cultură, funcționari ai legației daneze în frunte cu trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar, Hugo Hergel, șefii unei serii de ambasade și legații.

● Săptămîna trecută a avut loc la Paris o conferință a reprezentanților Direcției poștelor din Cehoslovacia, ai serviciilor poștale franceze și ai societății „Air France". Pe baza acordului semnat recent cu privire la deschiderea comunicațiilor aeriene pe linia Paris-Praga-Moscova, la conferință au fost stabilite principiile privind comunicațiile poștale pe linia Paris-Praga.

● La 16 septembrie, detașamentele de voluntari chinezi au început să plece spre patrie prin Sinciju — unul din punctele de acces stabilite prin acordul de armistițiu în Coreea. La 16 septembrie au părăsit Coreea 5.400 de voluntari. Echipa neutră de inspecție, care se află la Sinciju, a verificat efectivul unităților evacuate, precum și armamentul și echipamentul lor.

● După cum relatează ziarul „La Nacion", Federația muncitorilor de fabrică din Bolivia a cerut autorităților naționalizarea neîntîrziată a întreprinderilor societății de electricitate „Bolivian Power Company", controlată de capitalul american. Federația cere guvernului rezilierea contractului cu privire la acordarea unor concesii societății „Bolivian Power Company" și instituirea unui control al muncitorilor asupra societății. Cereri similare au fost formulate și de alte organizații sindicale din țară.

● Agenția United Press anunță că puternica mișcare de protest a populației vest-germane a silit autoritățile militare americane să sisteze lucrările de minare a podurilor și șoselelor din Germania occidentală.

● După cum anunță ziarele, apele Nilului continuă să crească fără încetare amenințînd cu inundarea întreaga regiune din împrejurimi. Numeroase sate egiptene din valea Nilului au fost acoperite de ape. Pînă acum nu se cunoaște numărul victimelor și totalul pagubelor pricinuite de inundații.

● Agenția ANSA anunță că Attilio Piccioni, ministrul italian al Afacerilor Externe, și-a înaintat demisia președintelui Consiliului de Miniștri, Scelba. Demisia lui Piccioni este o urmare a protestelor repetate ale opiniei publice italiene împotriva guvernului care caută să absolve de pedeapsă pe asasinii tinerei Vilma Montesi. După cum se știe, unul din asasini este Pierro Piccioni, fiul ministrului de Externe demisionar.

● În urma demisiei ministrului afacerilor externe al Italiei, Piccioni, al cărui fiu este implicat în asasinarea Wilmei Montessi, Gaetano Martino (liberal) a fost numit în postul de ministru al afacerilor externe. Acesta a ocupat postul de ministru al instrucțiunii publice în actualul guvern.

● Postul de radio Londra anunță că conferința pregătitoare, asupra convocării căreia Dulles și Eden au căzut de acord, va avea loc la Londra în jurul datei de 28 septembrie. La ea vor participa reprezentanți a șase țări — semnatare ale tratatului cu privire la comunitatea defensivă europeană — și reprezentanții Angliei, S.U.A. și Canadei.

● Secretarul de stat adjunct al S.U.A. Robert Murphy care întreprinde un turneu în țările europene a părăsit Iugoslavia plecînd la Roma.

★

★ ★

Acest țăran japonez trebuie să fie în același timp și plugar și dădacă. Fotografia alăturată arată cu ce mijloace primitive și în ce mizerie trebuie să trudească țăranii japonezi care trăiesc în „protectoratul civilizator" al S.U.A.

★ ★

★

CULTURA FIZICA ȘI SPORT

PRINTRE NOI, OASPEȚI DRAGI

Intrecerile sportive prietenești ale celor mai buni sportivi din R.P.R. și R.P.U. din ultimul deceniu au cimentat prietenia dintre popoarele romîn și maghiar, înfrățite în lupta pentru pace, pentru construirea socialismului.

In ultimii ani, sportivii romîni și maghiari s-au întîlnit de nenumărate ori pe terenurile de fotbal, baschet, pe pistele de atletism sau pe ringurile de box.

Sportivii celor două țări surori sînt animați în întrecerile de pe stadioane de un țel măreț, nobil. Spre deosebire de sportul profesionist care are la bază profitul, afacerile, sportivii din Ungaria nouă și cei din patria noastră luptă cu entuziasm și patriotism înflăcărat pentru victoria culorilor patriei lor. Ei își manifestă astfel dragostea și recunoștința pentru minunatele condiții create de regimurile democrat populare din cele două țări.

Astăzi avem din nou printre noi oaspeți dragi. Sînt fotbaliștii reprezentativei B a R. P. Ungare cărora iubitorii de fotbal bucureșteni le urează din toată inima un călduros „Bine ați venit în Capitala patriei noastre!" Salutăm prezența în patria noastră a lui Csordas, Aspyrani, Varhidi și a tuturor tinerilor fotbaliști maghiari care în după amiaza acestei zile vor întîlni pe stadionul 23 August selecționata B a Republicii Populare Romîne.

Meciul dintre cele două echipe va contribui la strîngerea și mai mult a relațiilor de prietenie romîno-maghiare. Desigur că în după amiaza acestei zile, zeci de mii de glasuri vor încuraja printr-un puternic și continuu „Haide R.P.R.!", echipa noastră. Fără îndoială că spectatorii noștri, vor aplauda atît acțiunile frumoase ale fotbaliștilor noștri, cît și cele ale oaspeților, contribuind astfel la desfășurarea unui spectacol sportiv de bună calitate.

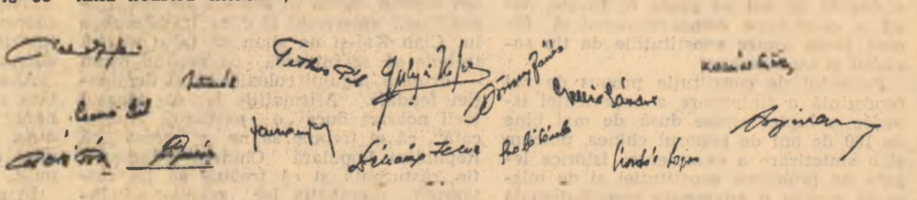
Salutul adresat publicului bucureștean de către echipa B a R. P. Ungare

Ne pare foarte bine că ne aflăm în Capitala Republicii Populare Romîne pe care mulți dintre sportivii noștri prezenți acum în reprezentativa de fotbal B a R. P. Ungare — au mai vizitat-o și cu alte ocazii.

Salutăm cu dragoste, din toată inima, publicul iubitor de sport din București și bineînțeles, pe sportivii bucureșteni. Fotbaliștii maghiari au jucat de multe ori în Capitala R.P.R. și au fost plăcut impresionați de spiritul de sportivitate ce domnește în tribune, de obiectivitatea publicului bucureștean.

Noi considerăm partida de duminică ca încă o verigă în șirul de întîlniri și manifestații între sportivii romîni și maghiari, care să contribuie la strîngerea și mai mult a relațiilor de prietenie dintre R. P. Ungară și R.P.R.. În plus, întîlnirile de la Budapesta și București constituie un prețios schimb de experiență. Noi urmărim cu bucurie succesele înregistrate de fotbalul romînesc în ultimii ani. De la ultima noastră întîlnire, la Turku în Finlanda, ne-am convins că fotbalul din țara voastră a făcut mari pași înainte. Acest lucru se datorește condițiilor materiale tot mai bune puse la dispoziția fotbaliștilor romîni, condiții create de statul democrat-popular.

Întîlnirile sportive prietenești cu sportivii romîni contribuie la ridicarea nivelului tehnic al celor două echipe și firește, la întărirea relațiilor prietenești — care există și se consolidează pe zi ce trece — între popoarele noastre.

La Budapesta, înaintea întîlnirii

BUDAPESTA (prin telefon de la redacția ziarului „Szabad Ifjusag").

După o călătorie foarte plăcută, selecționata R.P.R. sub conducerea tov. Marcel Vlaicu, vicepreședintele C.C.F.S., a sosit vineri dimineața în capitala Ungariei. In gara de vest oaspeții au fost primiți de conducătorii vieții sportive maghiare. După o mică festivitate, lotul R.P.R. a plecat la hotelul Astoria.

Am stat de vorbă cu căpitanul echipei romîne, A. Apolzan, care ne-a declarat următoarele:

— Știm că sarcina noastră nu va fi prea ușoară la Budapesta, dar ne vom strădui să fim adversari demni de valoarea echipei maghiare.

Cu puțin timp după sosirea echipei, jucătorii romîni au făcut o vizită la Népstadion. S-a răspîndit repede vestea că fotbaliștii din țara prietenă au venit ca să vadă locul întîlnirii. Mulți amatori s-au adunat curioși să vadă antrenamentul echipei romîne. Au fost însă puțin decepționați, deoarece echipa romînă a făcut numai un ușor antrenament de acomodare.

La Budapesta, interesul pe care îl suscită întîlnirea dintre selecționata R.P.R. și R.P.U. este foarte mare. Biletele au fost vîndute și „atmosfera" este într-o oarecare măsură asemănătoare cu atmosfera din mai, în ajunul întîlnirii dintre Anglia și Ungaria. Toată lumea este de acord că cea de a 9-a întîlnire dintre echipa romînă și maghiară se anunță foarte interesantă și victoria echipei maghiare nu poate fi dată ca sigură, cu toate că din cele opt întîlniri de pînă acum a cîștigat șapte iar odată a terminat la egalitate.

Ziarele maghiare se ocupă cu multă obiectivitate de șansele întîlnirii, publicînd ample dări de seamă despre pregătirile celor două echipe. Ziarul „Esti Budapest" și „Szabad Ifjúság" publică fotoreportaje despre sosirea echipei romîne. Szabad Nép și Népszava de asemenea se ocupă de jocul de duminică al fotbaliștilor maghiari.

Vineri la Budapesta timpul a fost foarte frumos, ca în mijlocul verii. Sîmbătă însă a început să plouă și timpul a devenit tomnatic. Temperatura s-a răcit mult. Dacă nu ar ploua, ar fi un timp cît se poate de favorabil pentru întîlnire. Din păcate însă terenul se pare că va deveni alunecos.

Jucătorii romîni au făcut dimineața un mic antrenament, iar după masă au venit din nou la Stadionul Popular, ca să fie martorii celei de a doua întîlniri dintre juniorii romîni și maghiari. Ca spectatori au asistat la întîlnire și echipierii selecționatei maghiare. Înainte de începerea întîlnirii, am discutat cu Hoffer József, conducătorul selecționatei de juniori, care ne-a declarat următoarele:

— Juniorii noștri vor avea de rezolvat o sarcină foarte grea, deoarece fotbalul romînesc în ultimii ani a luat o mare dezvoltare. Dar cred că și întîlnirea de duminică dintre cei mari, va prilejui o luptă foarte aprigă.

Victoria echipei de juniori a R. P. R.

BUDAPESTA 18 (prin telefon de la trimisul special al agenției Agerpres).

Tinerii fotbaliști romîni au obținut ieri la Budapesta o splendidă victorie, reușind să învingă valoroasa echipă de juniori a R. P. Ungare cu scorul de 1—0 (1—0). Miile de spectatori prezenți pe Stadionul Popular au aplaudat numeroasele faze interesante create de ambele echipe. Condiția fizică excelentă, dublată de cunoștințele tehnice, a dat posibilitate jucătorilor noștri să înregistreze un mare succes.

Legătura între toate compartimentele, jocul de ansamblu cu schimburi de locuri în viteză practicat de jucătorii romîni au dat întîlnirii cu caracter spectaculos. Atacanții romîni și mai cu seamă apărarea, au fost la înălțime. Stancu, Maior și Cojocaru au fost adevărați pivoți peste care atacul echipei maghiare a putut trece de foarte puține ori. Mijlocașii Maior și Bodo ca și interii Ghibea și Georgescu au fost prezenți atît în atac cît și în apărare surprinzînd pe fotbaliștii maghiari. In prima repriză reprezentanții noștri au jucat cu mai mult elan decît în partea doua a jocului cînd s-au mulțumit să păstreze rezultatul.

Această tactică ar fi putut constitui o greșeală dacă apărarea noastră, inclusiv Boceanu, n-ar fi funcționat ireproșabil.

Echipa de juniori a R.P. Ungare a fost alcătuită din elemente foarte talentate. Toți jucătorii posedă un bun control al balonului, au înalte cunoștințe tehnice, sînt rapizi și pătrunzători. Farkas, extrema stîngă maghiară, a fost unul din principalii creatori ai fazelor de la poarta noastră.

Victoria obținută de echipa R.P.R. este considerată de specialiștii maghiari drept o consecință a puterii de luptă de care au dat dovadă tinerii noștri jucători.

Întîlnirea între cele două echipe a început la ora 15. După intonarea Imnurilor de Stat ale celor două țări și schimbul tradiționalelor buchete de flori, arbitrul austriac Mayer a anunțat începutul întrecerii.

Echipele au apărut pe teren în următoarele formații:

R.P.R.: Boceanu, Cojocaru, Stancu, Nedelcu, Bodo, Maior, Ene, Ghibea, Bucosi, Georgescu, Virgil.

R.P. Ungară: Varhidi, Vekony, More, Klug, Conrad, Ilku, Lelenka, Bukovi, Sagy, Nagy, Farkas.

Jocul începe într-un ritm viu și înaintașii noștri reușesc să înjghebeze cîteva atacuri la poarta maghiară. Apoi jocul se echilibrează. După cîteva atacuri la poarta maghiară, în minutul 10, Ene centrează pe sus. Verkony respinge slab, mingea este primită de Georgescu care trage plasat în colțul stîng. Scorul este 1—0 în favoarea echipei R.P.R.

Jocul continuă în nota de dominare a atacanților romîni și încercările atacanților maghiari de a egala se destramă în fața jocului hotărît al apărării echipei noastre.

După pauză în echipa maghiară intervine o schimbare, Nagy fiind înlocuit cu Sagy. Apoi în echipa noastră Virgil este înlocuit cu Copil, care, accidentat și el, părăsește terenul și este înlocuit cu Tircovnicu.

In repriza a doua atacanții maghiari intră deciși să reducă handicapul. Nu reușesc însă deoarece apărarea romînă este la post și respinge cu multă tărie atacurile. Sfîrșitul jocului găsește pe înaintașii romîni în careul echipei maghiare.

După meci, arbitrul austriac a declarat corespondentului nostru: Am fost plăcut impresionat de jocul bun prestat de echipa romînă. Cînd am aflat de înfrîngerea pe care echipa noastră F.C. Austria a suferit-o la București, am fost de-a dreptul mirat. De data aceasta pot să vă spun că nu mă mai mir. Aveți jucători tineri de mare clasă, de pildă portarul Boceanu. Ei sînt jucători tehnici și dîrzi.

Dacă și jucătorii dvs. din reprezentativa A vor juca proporțional tot atît de bine ca tinerii dvs. fotbaliști, cred că voi asista mîine la unul din cele mai frumoase meciuri.

IȘI POVESTESC AMINTIRILE...

Ion Voinescu

din reprezentativa B de fotbal a R.P.R.

Ultima întîlnire cu fotbaliștii maghiari am avut-o în anul 1952 în Finlanda, cu ocazia jocurilor olimpice. Atunci, pe micul stadion din orășelul Turku, echipa noastră reprezentativă de fotbal a înfruntat puternicul „11" maghiar, care după o săptămînă avea să devină campion olimpic.

Au trecut mai bine de doi ani de atunci și totuși n-am uitat acel meci pasionant. Viitorii campioni olimpici și-au început jocul așa după cum ne așteptam. Iureș de atacuri spre poarta noastră, pătrunderi rapide pe extreme, centrări directe, la om, lovituri precise pe poartă, acesta a fost jocul fotbaliștilor maghiari.

Jucătorii noștri, a căror voință de a face un meci „tare" era nestrămutată, au răspuns prietenilor maghiari cu aceleași arme, ducînd lupta de la egal la egal. Acest lucru, la un moment dat pare că i-a surprins pe fotbaliștii maghiari care și-au dat seama că „adversarul" este în formă de „zile mari". Mai ales cînd rezultatul devenise 1—1, lupta sportivă era foarte dinamică.

Atunci, la Turku, jucătorii reprezentativei noastre s-au întrecut pe ei înșiși. O luptă continuă timp de 90 de minute, dîrzenie și o voință rar întîlnită la care s-a adăugat și forma bună a tuturor jucătorilor noștri, toate acestea au contribuit ca echipa noastră să facă un joc de calitate și să fie învinsă pînă la urmă cu un dificil 1—2.

Dar așa cum au comentat și ziarele, așa cum au recunoscut și specialiștii, reprezentativa noastră s-a comportat tot timpul la înălțime, fiind doar cu puțin inferioară învingătorilor.

Voi întîlni din nou duminică pe jucătorii maghiari, de data aceasta pe cei din reprezentativa B. Fără îndoială faptul că în această echipă figurează jucători cu renume ca Palotaș, Horzsei, Csordas, Sandor și alții, face ca sarcina jucătorilor noștri să fie grea.

Noi însă sîntem pregătiți și așteptăm întîlnirea cu nerăbdare. Toți jucătorii noștri trebuie să depună suflet și să nu considere lupta terminată decît după cele 90 de minute. Luptînd cu mult entuziasm, vom încerca să satisfacem cerințele publicului, obținînd un rezultat demn de prestigiul fotbalului nostru.

Alexandru Ene

din reprezentativa B de fotbal a R.P.R.

N-am să uit acea zi minunată cînd pe marele Stadion Popular din Budapesta echipa noastră selecționată de tineret a susținut jocul final în cadrul J.M.U.V., în compania puternicei selecționate a tineretului din R. P. Ungară.

A fost un joc extrem de dinamic, în care noi am opus tehnicei jucătorilor maghiari, o armă deosebit de prețioasă care de fapt ne-a adus și victoria: voința nemărginită de a învinge a tuturor jucătorilor noștri, dragostea pentru culorile sportive ale patriei și gîndul că acasă, în țară, zeci și sute de mii de oameni ai muncii așteptau de la noi un rezultat cît mai bun.

Punctul „forte" al echipei noastre a fost firește apărarea care în frunte cu Toma, a excelat. Nenumăratele atacuri ale înaintașilor maghiari, la care au contribuit în mare măsură halfii de margine, s-au lovit de un „zid" puternic. Tactica noastră a fost atunci prestarea unui joc închis în apărare și contraatacuri prin surprindere — bine organizate ale înaintării.

Dar echipa noastră a mai avut atunci un secret care fără îndoială a contribuit la obținerea victoriei.

Spiritul de echipă foarte dezvoltat la toți jucătorii noștri, jocul frumos prestat de tinerii noștri fotbaliști au plăcut mult publicului budapestan care ne-a răsplătit cu aplauze „la scena deschisă" arătîndu-ne aceeași simpatie ca și jucătorilor maghiari. Publicul budapestan — atotcunoscător în fotbal — și-a dovedit încă odată adînca sa sportivitate.

Jocul de duminică desigur că constituie un examen dificil pentru echipa noastră. Reprezentativa B a R. P. Ungare în care se află numeroși jucători care au făcut parte din prima reprezentativă a țării la Campionatele Mondiale de la Berna — este o echipă tehnică, de valoare. Noi, jucătorii din reprezentativa B a R.P.R. ne luăm angajamentul să luptăm cu tot elanul nostru tineresc, cu toată dîrzenia, așa cum am făcut și la Budapesta cu ocazia finalei Jocurilor Mondiale Universitare de Vară pentru a obține un rezultat valoros.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii